

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “แนวทางการออกแบบและพัฒนาสวนสาธารณะแบบยั่งยืนในกรุงเทพมหานคร” ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยอาศัยการเก็บข้อมูลในลักษณะต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาจากเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัย การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญการสอบถามผู้ใช้งานสวนสาธารณะ และกรณีศึกษา ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอเป็นลำดับดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกต การสอบถามเกี่ยวกับลักษณะกิจกรรมและการใช้พื้นที่สวนสาธารณะ ในพื้นที่ที่ทำการศึกษา ทั้ง 4 แห่ง เพื่อวิเคราะห์แนวโน้มกิจกรรมที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลทัศนคติของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแนวคิดสวนสาธารณะแบบยั่งยืน ในการออกแบบสวนสาธารณะแบบยั่งยืนภายใต้บริบทเมือง

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลแนวทางในการออกแบบสวนสาธารณะแบบยั่งยืนภายใต้บริบทพื้นที่ว่างเว้นจากการใช้งาน (brownfields) จากกรณีศึกษาต่างประเทศจำนวน 5 แห่ง

4.4 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามทัศนคติผู้ใช้งานสวนสาธารณะบริเวณพื้นที่โรงงานยาสูบ ในรัศมี 1 กิโลเมตร

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกต การสอบถามลักษณะกิจกรรมและการใช้พื้นที่สวนสาธารณะในพื้นที่ที่ทำการศึกษา ทั้ง 4 แห่ง เพื่อวิเคราะห์แนวโน้มกิจกรรมที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

พื้นที่ที่ทำการศึกษาสวนสาธารณะจำนวน 4 แห่ง ได้แก่ สวนสันติชัยปราการ อุทยานเบญจสิริ สวนเบญจกิติ สวนลุมพินี คัดเลือกภายใต้เกณฑ์การเลือกพื้นที่ที่ว่า สวนสาธารณะที่เลือกมาต้องเป็นตัวแทนของสวนสาธารณะในแต่ละประเภท (สวนระดับละแวกบ้าน สวนระดับชุมชน และสวนระดับเมือง) และตั้งอยู่ในเขตชั้นในของกรุงเทพมหานคร ในลักษณะสวนสาธารณะแบบเปิด และมีจำนวนสถิติผู้เข้าใช้บริการมาก (ดูรายละเอียดบทที่ 3)

4.1.1 ลักษณะกายภาพในพื้นที่ที่ทำการศึกษา ทั้ง 4 แห่ง สรุปได้ดังนี้

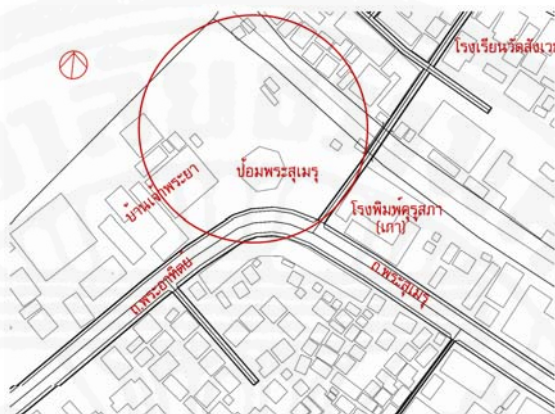
1. ลักษณะกายภาพของสวนสาธารณะสันติชัยปราการ

1) ที่ตั้งโครงการ ริมน้ำเจ้าพระยา ถ.พระอาทิตย์ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

2) ขนาดพื้นที่ 2.5 ไร่

ภาพที่ 4.1

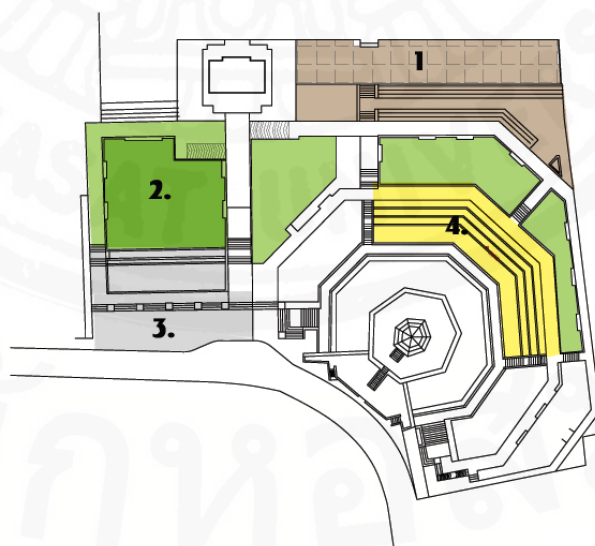
ผังที่ตั้งโครงการสวนสาธารณะสันติชัยปราการ

- 3) ลักษณะการเข้าถึงพื้นที่ การเดินทางเข้าถึงพื้นที่ คือ รถประจำทาง รถยนต์ส่วนตัว รถรับจ้าง เรือด่วนหรือเรือข้ามฟากเจ้าพระยา รถจักรยานยนต์ จักรยานและเดินเท้า
- 4) ลักษณะกิจกรรมและการใช้พื้นที่ภายในสวนสาธารณะ เพื่อให้ความสะดวกในการศึกษาได้แบ่งพื้นที่ไว้ 4 ส่วน

ภาพที่ 4.2

แผนผังโครงการสวนสันติชัยปราการ

ที่มา: สำนักงานสวนสาธารณะ, 2549

หมายเหตุ: (1) ลานริมแม่น้ำ
(3) ลานด้านหน้า

(2) สนามหญ้า
(4) พื้นที่ด้านหลังป้อมพระสุเมรุ

ส่วนลักษณะกิจกรรมพบว่า พื้นที่กิจกรรมต่าง ๆ ภายในสวนสาธารณะมีกลุ่มผู้ใช้งานและช่วงระยะเวลาการใช้ที่แตกต่างกัน ซึ่งสามารถจำแนกได้ดังนี้

(1) ลานริมแม่น้ำ ลักษณะพื้นที่เป็นลานโล่งพื้นที่แข็งริมแม่น้ำ พบว่า

ภาพที่ 4.3

ลานริมแม่น้ำ

หมายเหตุ: ถ่ายวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2549 เวลา 16.20 น.และวันที่ 10 ม.ค. 49 เวลา 18.50น.

พื้นที่ลานริมแม่น้ำไม่มีต้นไม้ใหญ่ให้ร่มเงา ในช่วงสาย (08.01-11.00น.) มีกิจกรรมออกกำลังกายออกแรงน้อย และในช่วงกลางวัน (11.01น. -14.00น.) มีผู้ใช้งานค่อนข้างน้อยโดยกิจกรรมที่ส่วนมากคือ นั่งเล่น ชมวิวทิวทัศน์ แต่เริ่มเพิ่มมากขึ้นในช่วงเวลาบ่ายเป็นต้นไปและมากที่สุดช่วงเย็น (17.01-20.00น.) เพราะเกิดกิจกรรมออกกำลังกายแบบ เต้นแอโรบิก ที่ทางสวนจัดให้

(2) สนามหญ้าและบริเวณโดยรอบ ลักษณะพื้นที่เป็นสนามหญ้าโล่ง พบว่า

ภาพที่ 4.4

สนามหญ้า

หมายเหตุ: ถ่ายวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2549 เวลา 17.15น.

ในช่วงสายถึงช่วงบ่าย (08.00น. -14.00น) มีผู้มาใช้งานพื้นที่บริเวณนี้ค่อนข้างน้อย ส่วนมากใช้พื้นที่บริเวณรอบๆ สนามหญ้า ในการทำกิจกรรม นอน อ่านหนังสือ และเริ่มมีมากขึ้นเรื่อย ๆ ในช่วงเวลาบ่ายถึงช่วงเย็น (14.01-19.00น.) โดยเฉพาะในช่วงเย็น ส่วนมากนั่งจับกลุ่ม ตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ตรงบริเวณรอบ ๆ ริมสนามหญ้า ซึ่งโดยมากทำกิจกรรมนั่งเล่น นั่งทานอาหาร และพาลูกมาวิ่งเล่น และบริเวณตรงกลางสนามหญ้า มีกิจกรรมเล่นเครื่องเล่นจำปาลี โยนลูกบอล ควบคทา

(3) ลานด้านหน้า ลักษณะพื้นที่เป็นลานพื้นแข็งด้านหน้าที่ติดถนน พบว่า

ภาพที่ 4.5

ลานด้านหน้า

หมายเหตุ: ถ่ายวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2549 เวลา 17.45 น.

ช่วงเวลาที่ผู้เข้ามาใช้งานมากคือช่วงเวลาเย็น (17.01-20.00น.) และกิจกรรมที่เกิดขึ้น คือ ซ้อมเต้น และเล่นสเก็ตบอร์ด

(4) พื้นที่ด้านหลังป้อมพระสุเมรุ ลักษณะพื้นที่เป็นชั้นบันได และพื้นเป็นสนามหญ้า เพื่อให้สามารถนั่งได้

ภาพที่ 4.6

พื้นที่ด้านหลังป้อมพระสุเมรุ

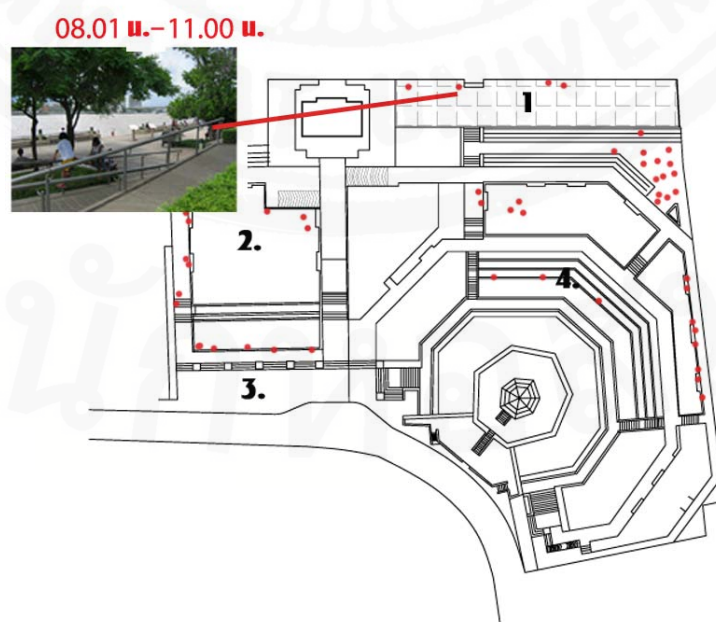

หมายเหตุ: ถ่ายวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2549 เวลา 16.30 น.

นอกจากนี้ยังพบว่า ช่วงเวลาผู้มาใช้งานมากคือช่วงเวลาบ่ายถึงช่วงเย็น (14.01-19.00น.) โดยกิจกรรมที่ทำส่วนใหญ่คือ นั่งเล่น นั่งทานอาหาร และเล่นโยคะ

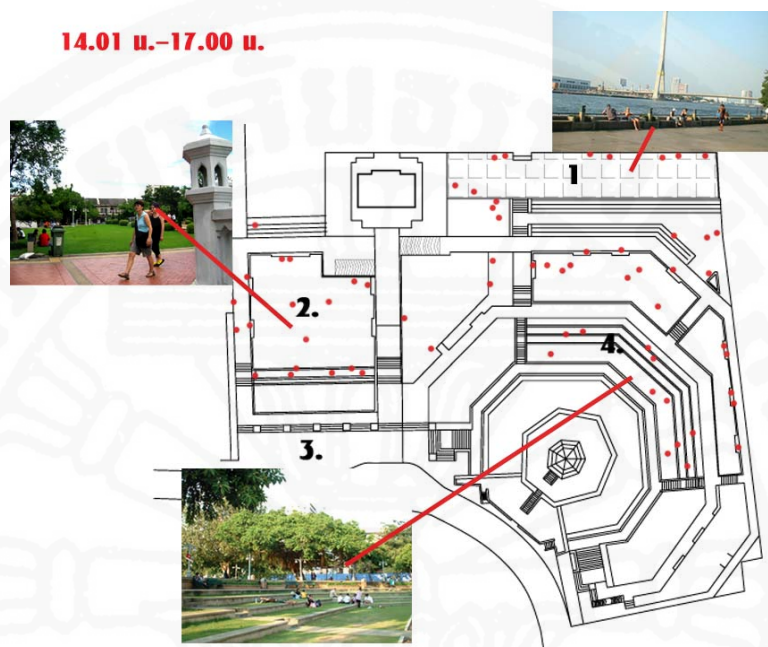
ภาพที่ 4.7

ความหนาแน่นของการใช้พื้นที่ในสวนสันติชัยปราการ ช่วงเวลา 08.01-11.00 น

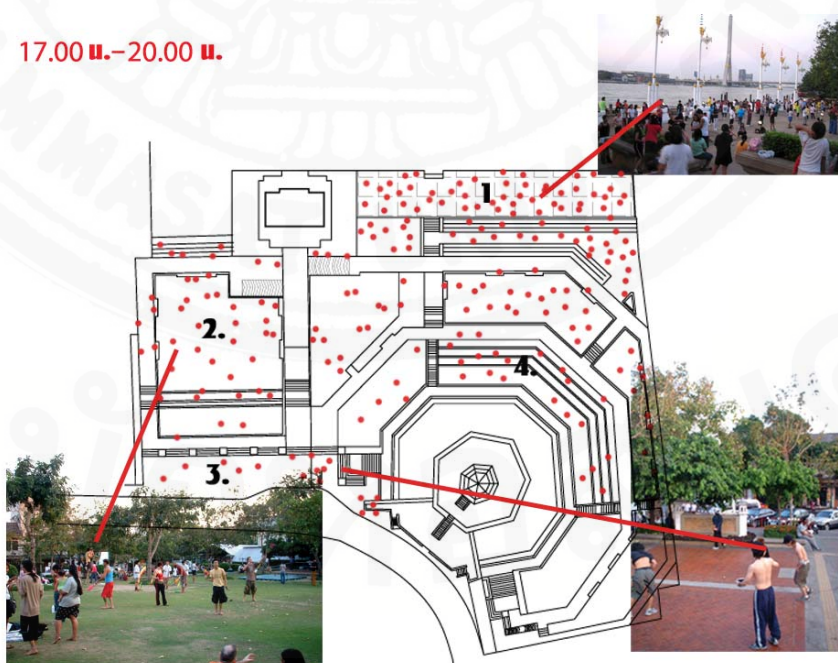
ภาพที่ 4.8

ความหนาแน่นของการใช้พื้นที่ในสวนสันติชัยปราการ ช่วงเวลา 14.01-17.00 น

ภาพที่ 4.9

ความหนาแน่นของการใช้พื้นที่ในสวนสันติชัยปราการ ช่วงเวลา 17.00-20.00 น

2. ลักษณะกายภาพของอุทยานเบญจสิริ

1) ที่ตั้งโครงการ ติดถนนสุขุมวิท ระหว่างซอยสุขุมวิท 22-24 เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร โดยทิศเหนือติดกับห้างสรรพสินค้าเอ็มโพเรียม ทิศใต้ติดกับโรงแรมควีนปาร์ค ทิศตะวันตกติดกับถนนสุขุมวิท และทิศตะวันออกติดกับสำนักงานองค์การพุทธศาสนิกสัมพันธ์โลก และถนนในซอยเมธีนิเวศน์

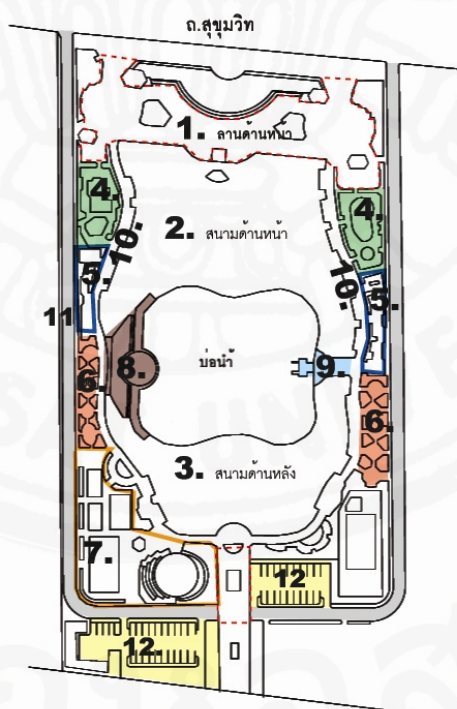
2) ขนาดพื้นที่ 29 ไร่

3) ลักษณะการเข้าถึงพื้นที่ การเดินทางเข้าถึงพื้นที่ คือ รถประจำทาง รถไฟฟ้า BTS รถยนต์ส่วนตัว รถรับจ้าง รถจักรยานยนต์ จักรยานและเดินเท้า

4) ลักษณะกิจกรรมและการใช้พื้นที่ภายในสวนสาธารณะ เพื่อให้ความสะดวกในการศึกษาได้แบ่งพื้นที่ไว้ 12 ส่วน ดังนี้

ภาพที่ 4.10

แผนผังโครงการ

ที่มา: สำนักงานสวนสาธารณะ, 2549

หมายเหตุ:

(1) ลานด้านหน้า	(2) สนามด้านหน้า	(3) สนามด้านหลัง
(4) สนามเด็กเล่น	(5) ที่นั่งด้านซ้ายและขวา	(6) สวนสุขภาพ
(7) สนามกีฬา	(8) ลานอเนกประสงค์	(9) ศาลาริมน้ำ
(10) ทางวิ่งรอบสวน	(11) ถนนรอบสวน	(12) ลานจอดรถด้านหลัง

ลักษณะกิจกรรมจากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าพื้นที่กิจกรรมต่าง ๆ ภายในสวนสาธารณะมีกลุ่มผู้ใช้งานและช่วงระยะเวลาการใช้ที่แตกต่างกัน ซึ่งสามารถจำแนกได้ดังนี้

(1) ลานด้านหน้าซึ่งมีลักษณะพื้นที่อยู่ตรงบริเวณทางเข้า-ออกหลักของสวนด้านที่ติดกับถนนสุขุมวิท พื้นเป็นพื้นแข็ง ซึ่งพบว่า

ภาพที่ 4.11

ลานด้านหน้า

หมายเหตุ: ถ่ายวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2549 เวลา 15.15 น. และ เวลา 17.00 น.

ช่วงเวลาเช้า (05.00-08.00น.) และช่วงเวลาเย็น (17.01-20.00น.) เป็นช่วงเวลาที่มีผู้ใช้งานบ่อยที่สุดโดยกิจกรรมวิ่งออกกำลังกาย เนื่องจากลานด้านหน้าเป็นส่วนหนึ่งของเส้นทางที่ผู้ใช้งานทำกิจกรรม และในวันหยุดพื้นที่บริเวณนี้จะเป็นสถานที่ไว้จัดกิจกรรมพิเศษ เช่น กิจกรรมส่งเสริมด้านการตลาด เป็นต้น

(2) สนามด้านหน้า ลักษณะพื้นที่เป็นสนามหญ้าเปิดโล่งและมีต้นไม้ให้ความร่มรื่น พบว่า

ภาพที่ 4.12

สนามด้านหน้า

หมายเหตุ: ถ่ายวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2549 เวลา 14.20 น.

ลักษณะกิจกรรมที่พบเป็นลักษณะผ่อนคลาย คือ นั่งเล่น ชมวิวทิวทัศน์ นั่งปิกนิก โดยมีผู้มาใช้งานมากในช่วงเย็น

(3) สนามด้านหลัง ลักษณะพื้นที่เป็นสนามหญ้าเปิดโล่ง ตรงกลางปลูกไม้ประดับ พบว่า

ภาพที่ 4.13

สนามด้านหลัง

หมายเหตุ: ถ่ายวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2549 เวลา 17.15 น.

ลักษณะกิจกรรมที่เห็นได้ชัด ในช่วงเช้า (05.00-08.00น.) ถึงช่วงสาย (08.01-11.00น.) เป็นการออกกำลังกายแบบออกแรงน้อย และนั่งเล่น นั่งคุย ส่วนในช่วงเย็น (17.01-20.00น.) เป็นกิจกรรมนั่งเล่น นั่งคุย ที่นั่งกระจายอยู่ริมน้ำ

(4) สนามเด็กเล่น

ภาพที่ 4.14

สนามเด็กเล่น

หมายเหตุ: ถ่ายวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2549 เวลา 15.30 น.

ช่วงเวลาในการใช้งาน พบว่า มีผู้เข้ามาใช้งาน ในช่วงบ่าย (14.01-17.00น.) ถึงเย็น (17.01-20.00น.)

(5) ที่นั่งด้านซ้ายและขวา พบว่า

ภาพที่ 4.15

ที่นั่งด้านซ้ายและขวา

หมายเหตุ: ถ่ายวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2549 เวลา 15.35 น.

ลักษณะกิจกรรมที่พบเป็นลักษณะผ่อนคลาย คือ นั่งเล่น นั่งอ่านหนังสือ

(6) สวนสุขภาพ พบว่า

ภาพที่ 4.16

สวนสุขภาพ

หมายเหตุ: ถ่ายวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2549 เวลา 15.40 น.

ลักษณะกิจกรรมที่เห็นได้ชัดบริเวณสวนสุขภาพ ในช่วงเช้าเป็นกิจกรรมแบบออกกำลังกาย เช่น โยเก้ก และในช่วงเย็นเป็นการออกกำลังกายประกอบอุปกรณ์ในสวนสุขภาพ

(7) สนามกีฬา พบว่า

ภาพที่ 4.17

สนามกีฬา

หมายเหตุ: ถ่ายวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2549 เวลา 17.15 น.

ลักษณะกิจกรรมบริเวณสนามกีฬาเป็นการเล่นกีฬาแบบกลุ่ม คือ บาสเก็ตบอล ตะกร้อ และการเล่นกีฬาแบบเดี่ยว คือ สเก็ตบอร์ด ที่มีการใช้งานหนาแน่นในช่วงเวลาเย็น (17.01-20.00น.)

(8) ลานอเนกประสงค์ ลักษณะพื้นที่เป็นลานยื่นออกไปในน้ำ พบว่า

ภาพที่ 4.18

ลานอเนกประสงค์

หมายเหตุ: ถ่ายวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2549 เวลา 17.30 น.

พื้นที่ลานอเนกประสงค์ใช้เป็นสถานที่จัดกิจกรรมพิเศษที่ทางสวนจัดให้ เช่น ดนตรี ในสวน ในวันหยุด

(9) ศาลาริมน้ำ พบว่า

ภาพที่ 4.19

ศาลาริมน้ำ

หมายเหตุ: ถ่ายวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2549 เวลา 16.20 น.

บริเวณศาลาริมน้ำ ผู้มาใช้พื้นที่มีไม่มาก กิจกรรมที่ทำเป็นการนั่งเล่นและให้อาหารสัตว์

(10) ทางวิ่งรอบสวน พบว่า

ภาพที่ 4.20

ทางวิ่งรอบสวน

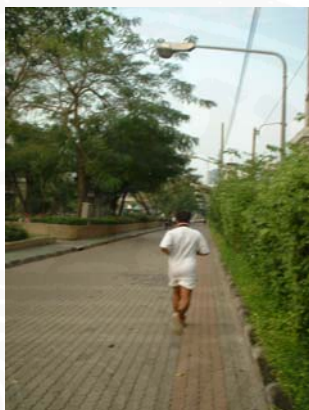
หมายเหตุ: ถ่ายวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2549 เวลา 16.30 น.

ทางวิ่งรอบสวน ซึ่งเป็นทางสัญจรหลักภายในสวน ส่วนมากผู้ใช้งานทำกิจกรรมเดินเล่น เดินออกกำลังกาย และริมทางเดินมีเก้าอี้ให้นั่ง ซึ่งส่วนใหญ่ผู้ใช้นั่งเล่นนั่งคุย นั่งอ่านหนังสือ

(11) ถนนรอบสวน พบว่า

ภาพที่ 4.21

ถนนรอบสวน

หมายเหตุ: ถ่ายวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2549 เวลา 17.45 น.

ถนนรอบสวนในช่วงเวลาเช้า (05.00-08.00น.) และช่วงเวลาเย็น (17.01-20.00น.)
เป็นช่วงเวลาที่ผู้ใช้งานน้อยที่สุดโดยกิจกรรมวิ่งออกกำลังกาย

(12) ลานจอดรถด้านหลัง พบว่า

ภาพที่ 4.22

ลานจอดรถด้านหลัง

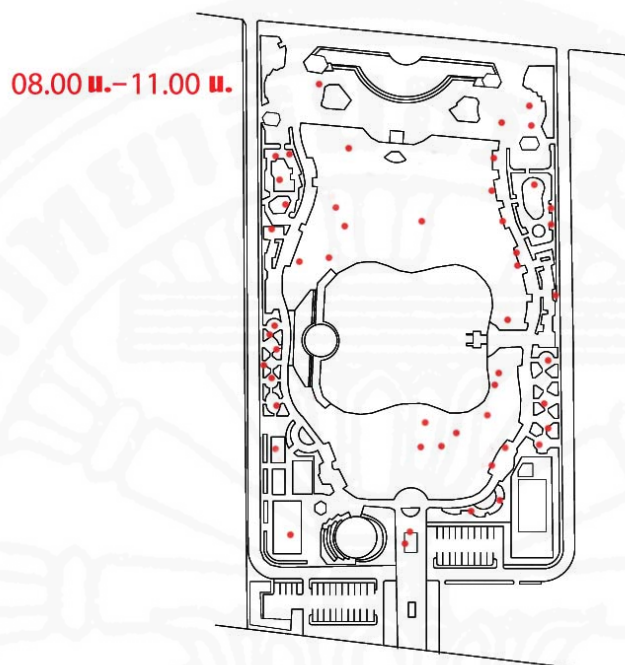

หมายเหตุ: ถ่ายวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2549 เวลา 17.20 น.

พื้นที่ลานจอดรถด้านหลังไม่ได้ใช้เป็นที่จอดรถ แต่ถูกแทนที่ด้วยกิจกรรมเล่นกีฬา
แบบไม่เป็นทางการ เช่น ตีเบดมินตันในช่วงเวลาเย็น (17.01-20.00 น.)

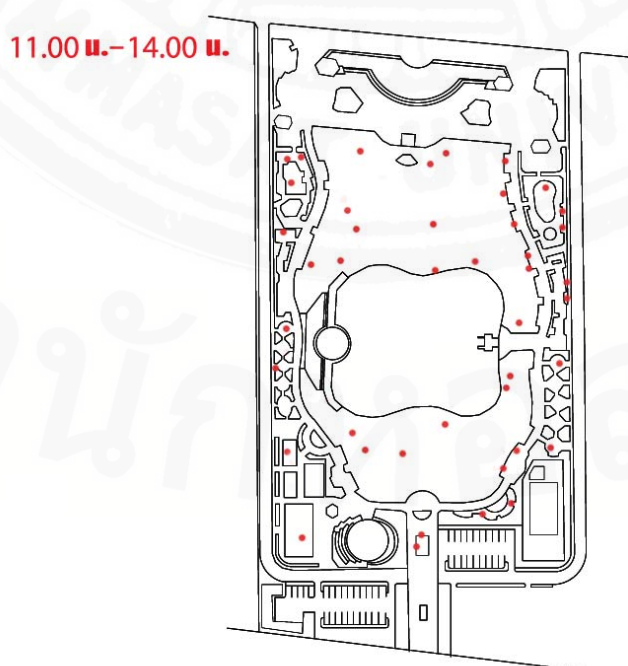
ภาพที่ 4.23

ความหนาแน่นของการใช้พื้นที่ในสวนเบญจสิริช่วงเวลา 08.01-11.00 น.

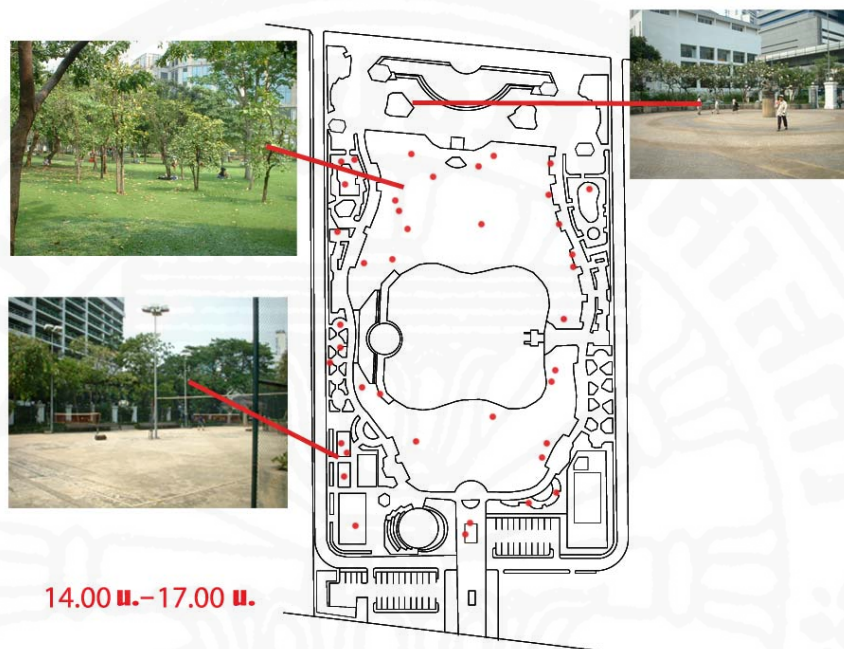
ภาพที่ 4.24

บันทึกความหนาแน่นของการใช้พื้นที่ในสวนเบญจสิริ ช่วงเวลา 11.00-14.00 น .

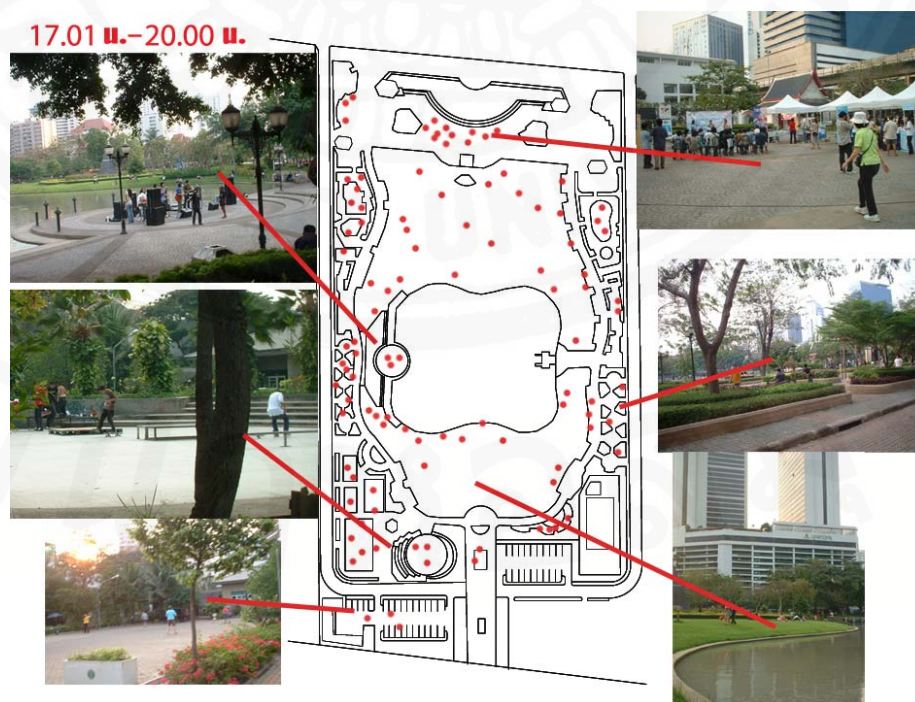
ภาพที่ 4.25

บันทึกความหนาแน่นของการใช้พื้นที่ในสวนเบญจสิริ ช่วงเวลา 14.01-17.00 น.

ภาพที่ 4.26

บันทึกความหนาแน่นของการใช้พื้นที่ในสวนเบญจสิริ ช่วงเวลา 17.01-20.00 น.

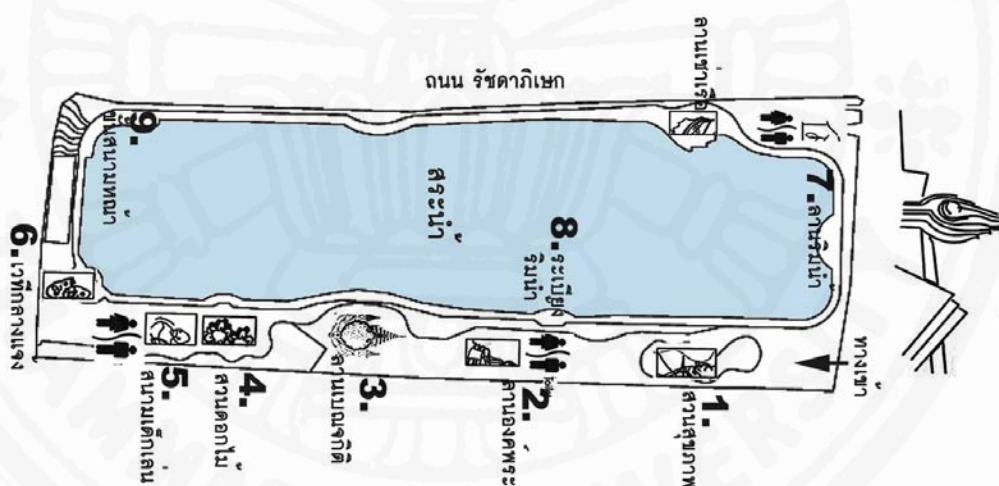

3. ลักษณะกายภาพของสวนเบญจกิติ (โครงการระยะแรก)

- 1) ที่ตั้งโครงการ โดยทิศเหนือติดกับทิศใต้ติดศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ ทิศตะวันออกติดกับถนนรัชดาภิเษก ทิศตะวันตกติดกับโรงงานยาสูบ
- 2) ขนาดพื้นที่ 150 ไร่
- 3) ลักษณะการเข้าถึงพื้นที่ การเดินทางเข้าถึงพื้นที่ คือ รถประจำทาง รถไฟฟ้าใต้ดิน MRTA รถยนต์ส่วนตัว รถรับจ้าง รถจักรยานยนต์ จักรยาน และเดินเท้า
- 4) ลักษณะกิจกรรมและการใช้พื้นที่ภายในสวนสาธารณะ เพื่อให้ความสะดวกในการศึกษาได้แบ่งพื้นที่ไว้ 11 ส่วน ดังนี้

ภาพที่ 4.27

แผนผังโครงการสวนเบญจกิติ (โครงการระยะแรก)

- หมายเหตุ:
(1) สวนสุขภาพ	(2) ลานองค์พระ	(3) ลานเบญจกิติ
(4) สวนดอกไม้	(5) สนามเด็กเล่น	(6) เวทีกลางแจ้ง
(7) ลานลอยน้ำ	(8) ระเบียบรมน้ำ	(9) ชั้นสนามหญ้า
(10) ทางเดินและวิ่งรอบสวน	(11) ทางจักรยาน	

พื้นที่กิจกรรมต่าง ๆ ภายในสวนสาธารณะมีกลุ่มผู้ใช้งานและช่วงระยะเวลาการใช้ที่แตกต่างกัน ซึ่งสามารถจำแนกได้ดังนี้

- (1) สวนสุขภาพ ซึ่งมีลักษณะพื้นที่ถัดจากประตูบริเวณทางเข้าออกหลักของสวนด้านที่ติดกับศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ มีอุปกรณ์การออกกำลังกายที่ได้มาตรฐานใน

แบบต่าง ๆ และมีทางวิ่งวนรอบกว้าง 2 เมตรทำด้วยคอนกรีตเสริมเหล็กเสริมด้วยการอัดเม็ดยางสีเขียว ที่จะช่วยลดแรงกระแทกในการออกกำลังกาย

ภาพที่ 4.28

สวนสุขภาพ

หมายเหตุ: ถ่ายวันที่ 21 ธันวาคม 2548 เวลา 15.00 น.

(2) ลานองค์พระ มีลักษณะลานกว้าง พื้นกระเบื้อง ประดิษฐานพระพุทธรูป “พระพุทธรูปสุทิมงคล” พระพุทธรูปปางสมาธิ ข้างหลังเป็นต้นไม้ใหญ่

ภาพที่ 4.29

ลานองค์พระ

หมายเหตุ: ถ่ายวันที่ 21 ธันวาคม 2548 เวลา 15.10 น.

(3) ลานเบญจกิติ เป็นลักษณะลานกว้าง ด้านหน้าเป็นลานเชื่อมต่อกับลานทางเดิน วิ่ง ออกกำลังกายทางจักรยาน กลางลานมีน้ำพุ น้ำตก และที่สำคัญมีประติมากรรม “ปทุมชาติ” ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของสวน

ภาพที่ 4.30

ลานเบญจกิติ

หมายเหตุ: ถ่ายวันที่ 21 ธันวาคม 2548 เวลา 15.32 น.

(4) สวนดอกไม้และสนามเด็กเล่น มีการจัดแยกสนามเด็กเล่นระหว่างเด็กเล็กกับเด็กโตออก นอกจากนั้นยังมีส่วนที่เป็นสวนน้ำ น้ำตกจำลอง และลานสเก็ตสำหรับเด็ก

ภาพที่ 4.31

สนามเด็กเล่น สวนน้ำ

หมายเหตุ: ถ่ายวันที่ 21 ธันวาคม 2548 เวลา 15.45 น.

(5) เวทีกลางแจ้ง อยู่ทางทิศเหนือของสวนติดกับริมฝั่ง เป็นลานแสดงแบบเปิด (amphitheatre) มีลักษณะเป็นขั้นบันไดครึ่งวงกลม ด้านหน้ามีเวทีรูปวงกลม ที่สามารถใช้พื้นที่เป็นลานแสดงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นต่าง ๆ และกิจกรรมอื่น ๆ ได้

ภาพที่ 4.32

เวทีกลางแจ้ง

หมายเหตุ: ถ่ายวันที่ 21 ธันวาคม 2548 เวลา 16.10 น.

(6) ลานลอยน้ำ อยู่บริเวณด้านทิศใต้ของสวน เป็นส่วนสถาปัตยกรรมที่ออกแบบอย่างพิถีพิถันลักษณะเป็นลานครึ่งวงกลม ยื่นออกไปในบึงน้ำ สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างหลากหลาย

ภาพที่ 4.33

ลานลอยน้ำ ถ่ายวันที่ 21 ธันวาคม 2548 เวลา 16.25 น.

หมายเหตุ: ถ่ายวันที่ 21 ธันวาคม 2548 เวลา 16.25 น.

(7) ระเบียงริมน้ำ เป็นลักษณะระเบียงไม้ที่ยื่นไปในบึงน้ำ

ภาพที่ 4.34

ระเบียงริมน้ำ

หมายเหตุ: ถ่ายวันที่ 21 ธันวาคม 2548 เวลา 116.35 น.

(8) ชั้นสนามหญ้า เป็นลักษณะพื้นที่เป็นสนามหญ้าเล่นระดับเป็นขั้นบันได อยู่ทางด้านทิศเหนือของสวนริมบึงน้ำ

ภาพที่ 4.35

ชั้นสนามหญ้า

หมายเหตุ: ถ่ายวันที่ 21 ธันวาคม 2548 เวลา 16.50 น.

(9) ทางเดิน วิ่ง รอบสวนและทางจักรยาน ลักษณะเป็นพื้นแข็งขนานไปกับทางจักรยานรอบบึงน้ำ ระยะทางประมาณ 2 กิโลเมตร

ภาพที่ 4.36

ทางเดิน วิ่งและทางจักรยาน

หมายเหตุ: ถ่ายวันที่ 21 ธันวาคม 2548 เวลา 16.21 น.

4. ลักษณะกายภาพสวนลุมพินี

1) ที่ตั้งโครงการ ถนนพระราม 4 เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ โดยทิศเหนือติดกับถนนสารสิน ทิศใต้ติดกับถนนพระรามที่ 4 ทิศตะวันออกติดกับถนนวิฑู และทิศตะวันตกติดกับถนนราชดำริ

ภาพที่ 4.37

ผังที่ตั้งโครงการสวนสาธารณะสวนลุมพินี

2) ขนาดพื้นที่ 360 ไร่

3) ลักษณะการเข้าถึงพื้นที่ การเดินทางเข้าถึงพื้นที่ คือ รถประจำทาง รถไฟฟ้าใต้ดิน MRTA รถยนต์ส่วนตัว รถรับจ้าง รถจักรยานยนต์ จักรยานและเดินเท้า

4) ลักษณะกิจกรรมและการใช้พื้นที่ภายในสวนสาธารณะ เพื่อให้ความสะดวกในการศึกษาได้แบ่งพื้นที่ไว้ 11 ส่วน ดังนี้

ภาพที่ 4.38

แผนผังโครงการ

ที่มา: สำนักงานสวนสาธารณะ, 2549

- หมายเหตุ: (1) เกาะลอยและบริเวณใกล้เคียง (2) บริเวณศูนย์กีฬาในร่มและศูนย์เยาวชน
 (3) สนามฟุตบอลเมืองอาวุโสและบริเวณโดยรอบ (4) บริเวณเวทีกลางแจ้งและสนามหญ้าโดยรอบ
 (5) บริเวณหอนาฬิกาและศาลาจีน (6) บริเวณลานตะวันยิ้มและบริเวณโดยรอบ
 (7) บริเวณศาลาไทยลานนาและบริเวณโดยรอบ (8) บริเวณหุ้มร้านอาหาร
 (9) บริเวณศาลาแปดเหลี่ยม (10) ลานทางด้านประตู่ทางเข้าพระบรมรูป ร.6
 (11) ทางเดิน วิ่ง รอบสวน

ส่วนลักษณะกิจกรรมพบว่าพื้นที่กิจกรรมต่าง ๆ ภายในสวนสาธารณะมีกลุ่มผู้ใช้งานและช่วงระยะเวลาการใช้ที่แตกต่างกัน ซึ่งสามารถจำแนกได้ดังนี้

- (1) เกาะลอยและบริเวณโดยรอบ อยู่ทางด้านทางเข้าประตู ลานพระบรมรูป ร.6 ลักษณะพื้นที่มีบึงน้ำขนาดใหญ่ และมีเกาะลอยตรงกลาง

ภาพที่ 4.39

เกาะลอยและบริเวณโดยรอบ

หมายเหตุ: ถ่ายวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2549 เวลา 14.20 น.และ เวลา 14.30 น.

กิจกรรมที่เกิดขึ้นในบริเวณนี้ เป็นลักษณะกิจกรรมแบบผ่อนคลาย เช่น นั่งชมวิวนั่งคุย นั่งเล่น เนื่องจากมีต้นไม้ร่มรื่น และตติริมน้ำ นอกจากนี้ยังมีการกระจุกรวมกลุ่มกันของผู้ใช้งานเป็นกลุ่มย่อย ๆ บริเวณมานั่งอีกด้วย

(2) บริเวณศูนย์กีฬาในร่มและศูนย์เยาวชน ในบริเวณดังกล่าว ประกอบไปด้วยศูนย์กีฬาในร่ม ศูนย์กีฬาเยาวชน และบริเวณด้านซ้ายทางเข้าของถนนพระรามที่ 4 ซึ่งพบว่า

ภาพที่ 4.40

ศูนย์กีฬาในร่มและศูนย์เยาวชน

หมายเหตุ: ถ่ายวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2549 เวลา 13.15 น.

ช่วงเวลา 11.00-14.00 น. มีผู้ที่เข้ามาใช้งานภายในบริเวณสโมสร ทั้งในร่มและกลางแจ้งไม่มากนัก และเริ่มมีมากขึ้นในช่วง 17.00-20.00 น. โดยทำกิจกรรม คือเล่นกีฬาทั้งแบบเดี่ยวและกลุ่ม เช่น บาสเก็ตบอล วอลเลย์บอล เป็นต้น

(3) สโมสรพลเมืองอาวุโสและบริเวณโดยรอบ ประกอบไปด้วย สโมสรพลเมืองอาวุโส ห้องสมุดประชาชน ศาลาการไฟฟ้า และพื้นที่สนามหญ้าโล่งกว้าง ด้านซ้าย ด้านขวา และด้านหลังของสโมสรพลเมืองอาวุโส พบว่า

ภาพที่ 4.41

สโมสรพลเมืองอาวุโสและบริเวณโดยรอบ

หมายเหตุ: ถ่ายวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2549 เวลา 13.20 น.

บริเวณด้านหลังสโมสรพลเมืองอาวุโส มีการรวมกลุ่มกันตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป เพื่อปฏิบัติกิจกรรมเฉพาะอย่างร่วมกัน เช่น เล่นหมากรุก หรือเกี่ยวกับการศึกษา ในช่วงกลางวันถึงบ่าย พอตกเย็นใน ช่วงเวลา 17.00-20.00 น บริเวณสนามหญ้าด้านซ้าย ด้านขวาและรอบ ๆ ห้องสมุดประชาชน มีผู้ใช้งานมากขึ้น โดยกิจกรรมที่พบเห็นได้มากที่สุด คือ ออกกำลังกายแบบออกแรงน้อย เช่น กายบริหาร เล่นกีฬาแบบไม่เป็นทางการ เช่น แบดมินตัน และนั่งชมทีวี นั่งเล่น นั่งคุย

(4) บริเวณเวทีกลางแจ้งและสนามหญ้าโดยรอบ พื้นที่บริเวณนี้ครอบคลุมเวทีกลางแจ้ง พื้นที่สนามหญ้าไปจนถึงประตูทางเข้าด้านถนนวิฑู พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นลักษณะสนามหญ้าโล่งกว้างและมีต้นไม้ปกคลุม ซึ่งพบว่า

ภาพที่ 4.42

บริเวณเวทีกลางแจ้งและสนามหญ้าโดยรอบ

หมายเหตุ: ถ่ายวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2549 เวลา 13.40 น.

ในช่วงเวลาสายจนถึงบ่าย (08.00-14.00 น.) กิจกรรมที่พบมาก คือ กิจกรรมในลักษณะผ่อนคลาย เช่น นอนหลับ นั่งเล่น นั่งอ่านหนังสือ โดยลักษณะการรวมตัวของผู้ใช้งานไม่เกิน 3 คน และกระจายตัว ไม่หนาแน่น และในช่วงเวลาเย็น (11.00-14.00 น.) จะมีผู้ใช้งานมากขึ้น กิจกรรมหลากหลายมากขึ้น เช่น แบดมินตัน วิ่งเล่น เป็นต้น

(5) บริเวณหอนาฬิกาและศาลาจีน พื้นที่นี้จะครอบคลุม บริเวณทางประตูทางเข้าห้วมถนนวน ระหว่างถนนวิทยุและถนนพระรามที่ 4 บริเวณหอนาฬิกา ศาลาจีน และเข้าเรือถีบ

ภาพที่ 4.43

บริเวณหอนาฬิกา

หมายเหตุ: ถ่ายวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2549 เวลา 13.30 น.

ในช่วงเวลากลางวัน ช่วงเวลา 11.00-14.00 น. ถึงบ่าย (14.00-17.00 น.) กิจกรรมที่พบมาก คือ กิจกรรมในลักษณะผ่อนคลาย เช่น นั่งปิกนิก นั่งเล่น นั่งอ่านหนังสือ โดยลักษณะการรวมตัวของผู้ใช้งานเกิน 3 คนขึ้นไป (ส่วนมากเป็นกลุ่มใหญ่ 5-6 คน) และในช่วงเวลาเย็น (11.00-14.00 น.) มีผู้ใช้งานมากขึ้นเล็กน้อย

(6) บริเวณลานตะวันยิ้มและบริเวณโดยรอบ ประกอบไปด้วยลานตะวันยิ้ม ซึ่งเป็นลานสำหรับคนพิการ สนามเด็กเล่น และสนามกีฬากลางแจ้ง พบว่า

ภาพที่ 4.44

ลานตะวันยิ้มและบริเวณโดยรอบ

หมายเหตุ: ถ่ายวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2549 เวลา 17.15 น.

ช่วงเวลาที่ผู้ใช้งานหนาแน่นที่สุด คือ ช่วงเย็น (17.00-20.00น.) โดยบริเวณลานตะวันยิ้มจะถูกปรับเปลี่ยนให้เป็นลานเต้นแอโรบิก นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมเล่นกีฬาเป็นกลุ่ม และเล่นเครื่องเล่น

(7) บริเวณศาลาไทยล้านนาและบริเวณโดยรอบ ครอบคลุมบริเวณพื้นที่ติดถนนราชดำริทั้งหมด ลักษณะพื้นที่เป็นสนามหญ้าและที่สำหรับเล่นฟิตเนส ซึ่งพบว่า

ภาพที่ 4.45

ศาลาไทยล้านนาและบริเวณโดยรอบ

หมายเหตุ: ถ่ายวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2549 เวลา 16.20 น.

บริเวณศาลาไทยล้านนามีการกระจัดตัวของผู้ใช้งาน ในการทำกิจกรรมเฉพาะอย่างร่วมกัน ส่วนบริเวณฟิตเนตมีผู้มาใช้งานมากในช่วงเช้าและช่วงเย็น

(8) บริเวณศูนย์อาหาร ซึ่งอยู่ทางด้านประตูหัวมุมถนนระหว่างถนนพระรามที่4 กับ ถนนวิฑู พบว่า

ภาพที่ 4.46

ศูนย์อาหาร

หมายเหตุ: ถ่ายวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2549 เวลา 13.35 น.

ศูนย์อาหารมีผู้มาใช้งานบริเวณนี้ไม่มากนักในแต่ละวัน

(9) บริเวณศาลาแปดเหลี่ยม เป็นลานสนามหญ้าแวดล้อมด้วยต้นปาล์ม ซึ่งพบว่า

ภาพที่ 4.47

บริเวณศาลาแปดเหลี่ยม

หมายเหตุ: ถ่ายวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2549 เวลา 17.40 น.

ช่วงเวลาที่คนมาใช้มากที่สุดคือในช่วงเย็น (17.00-20.00น.) เนื่องจากเป็นพื้นที่บริเวณจัดกิจกรรมพิเศษของทางสวน เช่น กิจกรรมดนตรีในสวน

(10) ลานทางด้านประตูทางเข้าพระบรมรูป ร.6 ลักษณะเป็นลานพื้นคอนกรีต

ภาพที่ 4.48

ลานทางด้านประตูทางเข้าพระบรมรูป ร.6

หมายเหตุ: ถ่ายวันที่ 1 ธันวาคม 2548 เวลา 18.20 น.

ช่วงเวลาที่คนมาใช้มากที่สุดคือในช่วงเย็น (17.00-20.00น.) เนื่องจาก เป็นพื้นที่
สำหรับออกกำลังกายแบบออกแรง เช่น เต้นแอโรบิก

(11) ทางเดิน วิ่ง รอบสวน ซึ่งพบว่า

ภาพที่ 4.49

ทางเดิน วิ่ง รอบสวน.

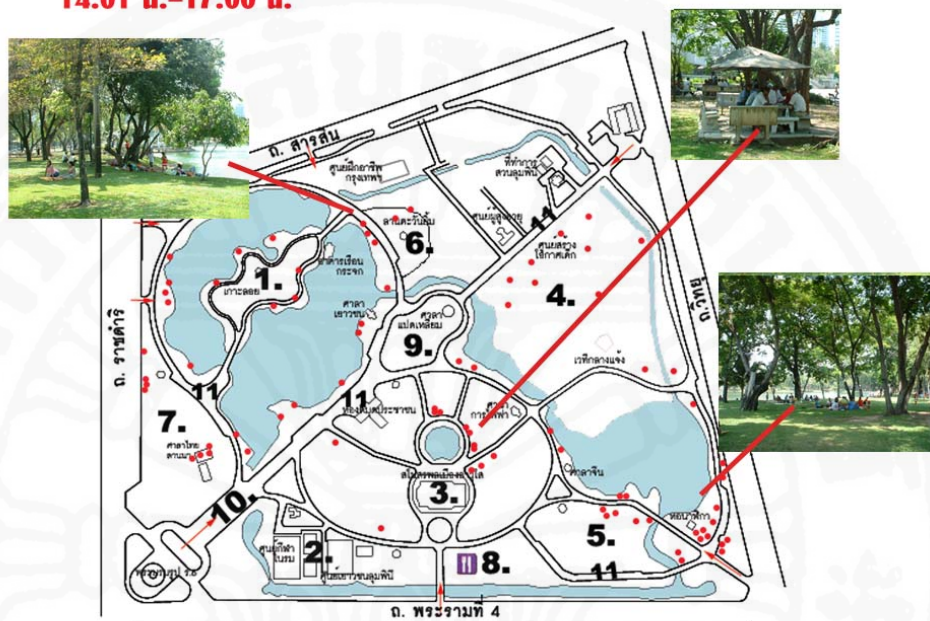
หมายเหตุ: ถ่ายวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2549 เวลา 17.30 น.และ เวลา 18.00 น

ช่วงเวลาที่ผู้ใช้งานหนาแน่นที่สุด คือ ช่วงเช้า (05.00-08.00น.) และช่วงเย็น
(17.00-20.00น.) กิจกรรมที่พบมากคือ วิ่ง เดินออกกำลังกาย โดยเส้นทางวิ่ง คือ เส้นทางไกล่ถนน
ด้านนอก วนรอบสวน นอกจากนี้ในทางเดินอื่น ๆ ในสวน พบกิจกรรมเล่นกีฬาแบบสังสรรค์และ
แบบกลุ่ม

ภาพที่ 4.50

ความหนาแน่นของการใช้พื้นที่ในสวนลุมพินี ช่วงเวลา 14.01-17.00 น .

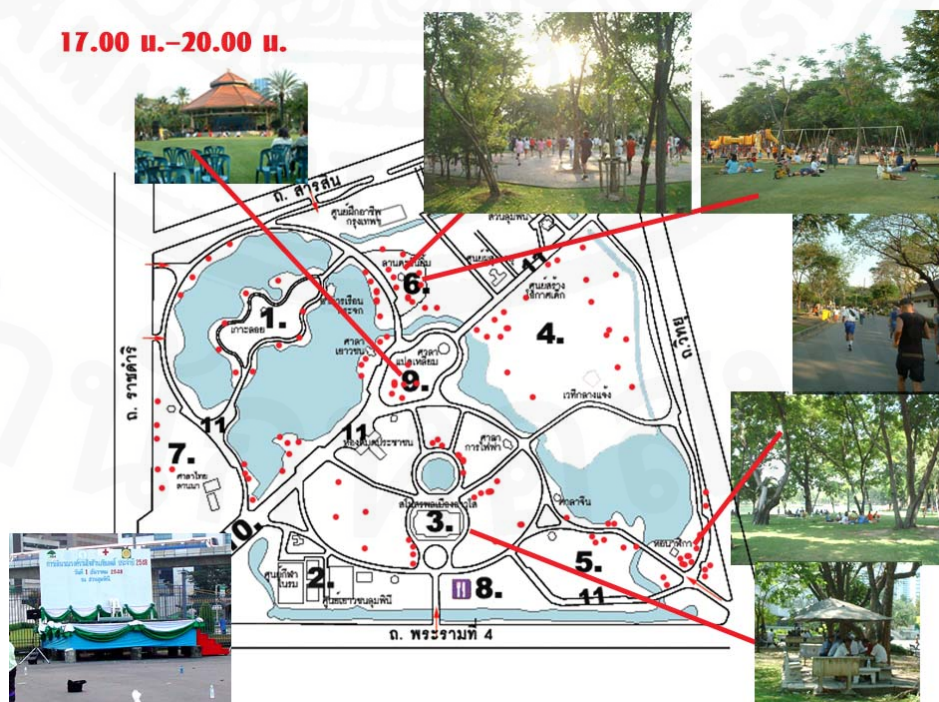
14.01 น.-17.00 น.

ภาพที่ 4.51

ความหนาแน่นของการใช้พื้นที่ในสวนลุมพินี ช่วงเวลา 17.00-20.00 น.

17.00 น.-20.00 น.

4.1.2 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามลักษณะกิจกรรมกับการใช้พื้นที่ของสวนสาธารณะที่เลือกทำการศึกษา 4 แห่ง

ตารางที่ 4.1

จำนวนและร้อยละของอายุของกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้งานสวนสาธารณะ 4 แห่ง

รายชื่อสวน สาธารณะ	10-20ปี จำนวนคน (%)	21-30 ปี จำนวนคน (%)	31-40 ปี จำนวนคน (%)	41-60 ปี จำนวนคน (%)	มากกว่า 60 ปี จำนวนคน (%)	รวม จำนวนคน (%)
สวนสันติชัย ปราการ	7 (14)	24 (48)	10 (20)	9 (18)	-	50 (100)
อุทยานเบญจสิริ	8 (16)	22 (44)	6 (12)	10 (20)	4 (8)	50 (100)
สวนเบญจกิติ	8 (16)	13 (26)	18 (36)	11 (22)	-	50 (100)
สวนลุมพินี	16 (10.7)	53 (35.3)	23 (15.3)	35 (23.3)	23 (15.3)	150 (100)

จากตารางที่ 4.1 พบผู้ใช้งานสวนสาธารณะทั้ง 4 แห่ง ส่วนมากมีช่วงอายุที่ 21-30 ปี ในสวนสาธารณะ 3 แห่งคือ สวนสันติชัยปราการ จำนวน 24 คนหรือร้อยละ 48 อุทยานเบญจสิริจำนวน 22 คนหรือร้อยละ 44 และสวนลุมพินี จำนวน 53 คนหรือร้อยละ 35.5 ส่วนสวนเบญจกิติ ช่วงอายุของผู้ใช้งานมากที่สุดคือ ช่วงอายุ 31-40 ปี ที่มีจำนวน 18 คนหรือร้อยละ 36

ตารางที่ 4.2

จำนวนและร้อยละของอาชีพผู้ใช้งานสวนสาธารณะ 4 แห่ง

อาชีพของผู้ใช้งาน	สวนสันติชัย ปราการ จำนวนคน (%)	อุทยานเบญจ- สิริ จำนวนคน (%)	สวนเบญจกิติ จำนวนคน (%)	สวนลุมพินี จำนวนคน (%)
รับจ้าง	5 (10)	16 (32)	6 (12)	22 (14.7)
นักเรียน นักศึกษา	27 (54)	12 (24)	11 (22)	34 (22.7)
รับราชการ, รัฐ วิสาหกิจ	5 (10)	1 (2)	7 (14)	5 (3.3)
ค้าขาย ธุรกิจส่วนตัว	7 (14)	6 (12)	7 (14)	37 (24.7)
บริษัทเอกชน	3 (6)	7 (14)	9 (18)	20 (13.3)
แม่บ้าน	2 (4)	3 (6)	9 (18)	17 (11.3)
ปลดเกษียณ	-	5 (10)	1 (2)	13 (8.7)
อื่นๆ	1 (2)	-	-	2 (1.3)
รวม จำนวนคน (%)	50 (100)	50 (100)	50 (100)	150 (100)

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้ใช้งานสวนสาธารณะทั้ง 4 แห่ง โดยสวนสันติชัยปราการ และสวนเบญจกิติ มีกลุ่มนักเรียน นักศึกษามาใช้งานมากที่สุด คือ จำนวน 27 คนหรือร้อยละ 54 และจำนวน 11 คนหรือร้อยละ 22 ตามลำดับ อุทยานเบญจสิริ มีกลุ่มอาชีพรับจ้าง ใช้งานมากที่สุด คือ จำนวน 16 คนหรือร้อยละ 32 สวนลุมพินี มีกลุ่มอาชีพ ค้าขาย ธุรกิจส่วนตัว ใช้งานมากที่สุด คือ จำนวน 37 คนหรือร้อยละ 24.7 รองลงมาคือกลุ่ม นักเรียน นักศึกษา จำนวน 34 คนหรือร้อยละ 22.7

ตารางที่ 4.3

จำนวนและร้อยละของรายได้ผู้ใช้งานสวนสาธารณะจำนวน 4 แห่ง

รายได้ (บาท/เดือน)	สวนสันติชัย ปราการ จำนวนคน (%)	อุทยานเบญจสิริ จำนวนคน (%)	สวนเบญจกิติ จำนวนคน (%)	สวนลุมพินี จำนวนคน (%)
0-5,000	12 (24)	16 (32)	10 (20)	28 (18.7)
5,001-10,000	18 (36)	14 (28)	11 (22)	31 (20.7)
10,001-20,000	9 (18)	5 (10)	9 (9)	36 (24)
20,001-40,000	11 (22)	11 (22)	14 (28)	42 (28)
40,001 ขึ้นไป	-	3 (6)	6 (12)	13 (8.7)
จำนวนคน (%)	50 (100)	50 (100)	50 (100)	150 (100)

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ผู้ใช้งานสวนสาธารณะทั้ง 4 แห่ง โดยสวนสันติชัยปราการ ผู้ใช้งานที่เข้ามาใช้มากที่สุดมีรายได้ประมาณ 5001-10000 บาทคือ จำนวน 18 คนหรือร้อยละ 36 อุทยานเบญจสิริ มีผู้ที่ใช้งานมากที่สุดมีรายได้ประมาณ 0-5000 บาท คือ จำนวน 16 คนหรือร้อยละ 32 สวนเบญจกิติและสวนลุมพินี มีผู้ใช้งานสวนสาธารณะมากที่สุดมีรายได้ประมาณ 20001-40000 บาท จำนวน 14 คนหรือร้อยละ 28 และ จำนวน 42 คนหรือร้อยละ 28 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4

จำนวนและร้อยละของความถี่การมาใช้สวนของผู้ใช้งานสวนสาธารณะ 4 แห่ง

ความถี่ ในการใช้สวน	สวนสันติชัย ปราการ จำนวนคน (%)	อุทยานเบญจสิริ จำนวนคน (%)	สวนเบญจกิติ จำนวนคน (%)	สวนลุมพินี จำนวนคน (%)
ครั้งแรก	1 (2)	-	7 (14)	3 (2)
อาทิตย์ละ 1-2 ครั้ง	15 (30)	17 (34)	13 (26)	58 (38.7)
เดือนละ 1-2 ครั้ง	8 (16)	10 (20)	12 (24)	30 (20)
นานๆ ครั้ง	22 (44)	8 (16)	8 (16)	16 (10.7)
มาประจำทุกวัน หรือเกือบทุกวัน	4 (8)	15 (30)	10 (20)	43 (28.7)
รวมจำนวนคน (%)	50 (100)	50 (100)	50 (100)	150 (100)

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ผู้ใช้งานสวนสาธารณะทั้ง 4 แห่ง โดยส่วนมากความถี่ของการมาใช้สวนของผู้ใช้งานสวน คือ อาทิตย์ละ 1-2 ครั้ง โดย อุทยานเบญจสิริมีจำนวน 17 คนหรือร้อยละ 34 สวนเบญจกิติ มีจำนวน 13 คนหรือร้อยละ 26 (รองลงมาคือ เดือนละครั้งซึ่งมี จำนวน 12 คนหรือร้อยละ 24) และสวนลุมพินี มีจำนวน 58 คนหรือร้อยละ 38.7 ยกเว้นสวนสันติชัยปราการ ที่มีผู้ใช้งานสวน นาน ๆ ครั้ง คิดเป็นจำนวน 22 คนหรือร้อยละ 44

ตารางที่ 4.5

จำนวนและร้อยละของวิธีการเดินทางมายังสวนสาธารณะของผู้ใช้งานสวนสาธารณะ

จำนวน 4 แห่ง

วิธีการเดินทาง	สวนสันติชัย ปราการ จำนวนคน (%)	อุทยานเบญจสิริ จำนวนคน (%)	สวนเบญจกิติ จำนวนคน (%)	สวนลุมพินี จำนวนคน (%)
เดิน	8 (16)	15 (30)	9 (18)	6 (4)
รถจักรยาน	-	3 (6)	3 (6)	4 (2.7)
รถยนต์ส่วนตัว	6 (12)	7 (14)	24 (48)	37 (24.7)
รถประจำทาง	26 (52)	12 (24)	2 (4)	48 (32)
รถมอเตอร์ไซด์	4 (8)	4 (8)	6 (12)	3 (2)
รถรับจ้าง	4 (8)	2 (4)	2 (4)	26 (17.3)
รถไฟฟ้า BTS, รถไฟฟ้าใต้ดิน	-	7 (14)	4 (8)	26 (17.3)
อื่นๆ	2 (4)	-	-	-
รวมจำนวนคน (%)	50 (100)	50 (100)	50 (100)	150 (100)

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ผู้ใช้งานสวนสาธารณะทั้ง 4 แห่ง โดยสวนสันติชัยปราการและสวนลุมพินี เดินทางมายังสวนด้วยรถประจำทางมากที่สุด ซึ่งมีจำนวน 26 คนหรือร้อยละ 52 และ จำนวน 48 คนหรือร้อยละ 32 ตามลำดับ ส่วนสวนอุทยานเบญจสิริ เดินทางมาด้วยการเดินมากที่สุด มีจำนวน 15 คนหรือร้อยละ 30 (รองลงมาคือรถประจำทาง จำนวน 12 คนหรือร้อยละ 24) สวนเบญจกิติ เดินทางมาด้วย รถยนต์ส่วนตัวมากที่สุด มีจำนวน 24 คนหรือร้อยละ 48

ตารางที่ 4.6

จำนวนและร้อยละของระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางของผู้ใช้งานสวนสาธารณะ 4 แห่ง

ระยะเวลาที่ใช้ ในการเดินทาง	สวนสันติชัย ปราการ จำนวนคน (%)	อุทยานเบญจสิริ จำนวนคน (%)	สวนเบญจกิติ จำนวนคน (%)	สวนลุมพินี จำนวนคน (%)
ต่ำกว่า 10 นาที	9 (18)	16 (32)	18 (36)	13 (8.7)
11-15 นาที	15 (30)	17 (34)	18 (36)	41 (27.3)
16-30 นาที	6 (12)	12 (34)	10 (20)	66 (44)
31-60 นาที	14 (28)	4 (8)	3 (6)	22 (14.7)
มากกว่า 60 นาที	6 (12)	1 (2)	1 (2)	7 (4.7)
รวมจำนวนคน (%)	50 (100)	50 (100)	50 (100)	150 (100)

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ผู้ใช้งานสวนสาธารณะทั้ง 4 แห่ง โดยสวนสันติชัยปราการผู้ใช้งานสวนใช้ระยะเวลาในการเดินทาง 11-15 นาทีมากที่สุด มีจำนวน 15 คนหรือร้อยละ 30 รองลงมาคือ ระยะเวลา 31-60 นาที มีจำนวน 14 คนหรือร้อยละ 28 อุทยานเบญจสิริผู้ใช้งานสวนใช้ระยะเวลาในการเดินทาง 11-15 นาทีมากที่สุดเช่นเดียวกัน คือมีจำนวน 17 คนหรือร้อยละ 34 รองลงมาคือ ระยะเวลาต่ำกว่า 10 นาที จำนวน 16 คนหรือร้อยละ 32 สวนเบญจกิติ ผู้ใช้งานสวนใช้ระยะเวลาในการเดินทาง ต่ำกว่า 10 นาทีและ 11-15 นาที มากที่สุดคือ จำนวน 18 คนหรือร้อยละ 36 และสวนลุมพินี ผู้ใช้งานสวนใช้ระยะเวลาในการเดินทาง 16-30 นาทีมากที่สุด คือมีจำนวน 66 คนหรือร้อยละ 44 รองลงมาคือ 11-15 นาที จำนวน 41 คนหรือร้อยละ 27.3

ตารางที่ 4.7

จำนวนและร้อยละของช่วงเวลาที่ใช้บริการของผู้ใช้งานสวนสาธารณะ 4 แห่ง

ช่วงเวลาที่ใช้ บริการ	สวนสันติชัย ปราการ จำนวนคน (%)	อุทยานเบญจสิริ จำนวนคน (%)	สวนเบญจกิติ จำนวนคน (%)	สวนลุมพินี จำนวนคน (%)
05.00-08.00 น.	10 (20)	20 (40)	13 (26)	62 (41.3)
08.01-11.00 น.	4 (8)	3 (6)	13 (26)	27 (18)
11.01-14.00 น.	3 (6)	2 (4)	-	13 (8.7)
14.01-17.00 น.	12 (24)	10 (20)	-	35 (23.3)
17.01-20.00 น.	21 (42)	15 (30)	24 (48)	43 (28.7)

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ผู้ใช้งานสวนสาธารณะทั้ง 4 แห่ง โดยอุทยานเบญจสิริ และสวนลุมพินี ผู้ใช้งานสวนนิยมมาใช้ในช่วงเวลา 05.00-08.00 น. มากที่สุด ซึ่งมีจำนวน 20 คน หรือร้อยละ 40 และจำนวน 62 คนหรือร้อยละ 41.3 ตามลำดับ ส่วนสวนสันติชัยปราการและสวนเบญจกิติ มีผู้ใช้งานสวนนิยมมาใช้ช่วงเวลา 17.01-20.00 น. มากที่สุด ซึ่งมีจำนวน 21 คนหรือร้อยละ 42 และ จำนวน 24 คนหรือร้อยละ 48 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8

จำนวนและร้อยละของระยะเวลาที่ใช้บริการของผู้ใช้งานสวนสาธารณะ 4 แห่ง

ระยะเวลาที่ใช้บริการ	สวนสันติชัยปราการ จำนวนคน (%)	อุทยานเบญจสิริ จำนวนคน (%)	สวนเบญจกิติ จำนวนคน (%)	สวนลุมพินี จำนวนคน (%)
ไม่เกิน 30 นาที	1 (2)	2 (4)	-	1 (0.7)
ตั้งแต่ 30 นาทีถึง 1 ชั่วโมง	16 (32)	11 (22)	12 (24)	13 (8.7)
มากกว่า 1 ถึง 2 ชั่วโมง	20 (40)	20 (40)	29 (58)	73 (48.7)
มากกว่า 2 ชั่วโมง	13 (26)	17 (34)	9 (18)	63 (42)
รวมจำนวนคน (%)	50 (100)	50 (100)	50 (100)	150 (100)

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ผู้ที่เข้าใช้งานสวนสาธารณะทั้ง 4 แห่ง ซึ่งส่วนมากผู้ใช้งานสวนใช้เวลาทำกิจกรรมภายในสวน มากกว่า 1 ชั่วโมงถึง 2 ชั่วโมง โดยสวนสันติชัยปราการ มีจำนวน 20 คนหรือร้อยละ 40 (รองลงมาคือ ระยะเวลาตั้งแต่ 30 นาทีถึง 1 ชั่วโมง จำนวน 16 คนหรือร้อยละ 32) อุทยานเบญจสิริ มีจำนวน 20 คนหรือร้อยละ 40 (รองลงมาคือ มากกว่า 2 ชั่วโมง จำนวน 12 คนหรือร้อยละ 24) สวนเบญจกิติ มีจำนวน 29 คนหรือร้อยละ 48 (รองลงมาคือ ระยะเวลาตั้งแต่ 30 นาทีถึง 1 ชั่วโมง จำนวน 16 คนหรือร้อยละ 32) และสวนลุมพินี มีจำนวน 73 คนหรือร้อยละ 48.7 (รองลงมาคือ ระยะเวลามากกว่า 2 ชั่วโมง จำนวน 63 คนหรือร้อยละ 42)

ตารางที่ 4.9

จำนวนและร้อยละของเหตุผลการมาใช้สวนของผู้ใช้งานสวนสาธารณะ 4 แห่ง

เหตุผลของการมา ใช้สวนสาธารณะ	สวนสันติชัย ปราการ จำนวนคน (%)	อุทยานเบญจสิริ จำนวนคน (%)	สวนเบญจกิติ จำนวนคน (%)	สวนลุมพินี จำนวนคน (%)
เดินทางสะดวก	18 (36)	34 (68)	40 (80)	75 (50)
ทางผ่านระหว่าง บ้านกับที่ทำงาน	6 (12)	4 (8)	8 (16)	7 (4.7)
บรรยากาศภายใน สวนดี	42 (84)	26 (52)	25 (50)	115 (76.7)
ที่บ้าน โรงเรียน ที่ ทำงานไม่มีพื้นที่ทำ กิจกรรม	8 (16)	5 (10)	2 (4)	14 (9.3)
มีผู้คนมาใช้บริการ มากดี	3 (6)	2 (4)	1 (2)	15 (10)
มีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน	1 (2)	4 (8)	3 (6)	21 (14)
มีกิจกรรมที่หลากหลาย	11 (22)	4 (8)	8 (16)	55 (22.1)
อื่นๆ	6 (12)	14 (28)	15 (30)	34 (22.1)

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ผู้ใช้งานสวนสาธารณะทั้ง 4 แห่ง ให้เหตุผลของการมาใช้สวนของสวนสันติชัยปราการและสวนลุมพินี คือ บรรยากาศภายในสวนดี มีมากที่สุด จำนวน 42 คนหรือร้อยละ 84 และจำนวน 115 คนหรือร้อยละ 76.7 ตามลำดับ ส่วนสวนอุทยานเบญจสิริและสวนเบญจกิติ มีเหตุผลของการมาที่สวนที่มากที่สุด คือ เดินทางสะดวกมีจำนวน 34 คนหรือร้อยละ 68 และจำนวน 40 คนหรือร้อยละ 80 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10

จำนวนและร้อยละของจำนวนคนของผู้ใช้งานสวนในพื้นที่แต่ละส่วนภายใน
สวนสันติชัยปราการ

พื้นที่ในสวนสันติชัยปราการ	จำนวนคน (%)
1 ลานริมน้ำ	29 (58)
2 สนามหญ้า	20 (40)
3 ลานด้านหน้า	11 (22)
4 พื้นที่ด้านหลังป้อม	16 (32)

หมายเหตุ: ดูแผนผังประกอบที่หน้า 107

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ผู้ใช้งานสวนสันติชัยปราการ โดยในส่วนที่เป็นลานริมน้ำมี
คนเข้าใช้งานมากที่สุด จำนวน 29 คนหรือร้อยละ 58 รองลงมาคือ บริเวณสนามหญ้าจำนวน 20 คน
หรือร้อยละ 40 พื้นที่ด้านหลังป้อม จำนวน 16 คนหรือร้อยละ 32 และ ลานด้านหน้า จำนวน 11 คน
หรือร้อยละ 22 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11

จำนวนและร้อยละของจำนวนคนของผู้ใช้งานสวนในพื้นที่แต่ละส่วนภายใน
สวนอุทยานเบญจสิริ

พื้นที่ในอุทยานเบญจสิริ	จำนวนคน (%)
1 ลานด้านหน้า	11 (22)
2. สนามด้านหน้า	16 (32)
3. สนามด้านหลัง	15 (30)
4. สนามเด็กเล่น	7 (14)
5. ที่นั่งด้านซ้ายและขวา	3 (6)
6. สวนสุขภาพ	10 (20)
7. สนามกีฬา	9 (18)

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

พื้นที่ในอุทยานเบญจสิริ	จำนวนคน (%)
8. ลานอเนกประสงค์	3 (6)
9. ศาลาริมน้ำ	4 (8)
10. ทางวิ่งรอบสวน	10 (20)
11. ถนนรอบสวน	17 (34)
12. ลานจอดรถด้านหลัง	-

หมายเหตุ: ดูแผนผังประกอบที่หน้า 112

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ผู้ใช้งานสวนในอุทยานเบญจสิริ โดยในส่วนที่เป็นถนนรอบสวนมีผู้มาใช้มากที่สุด มีจำนวน 17 คนหรือร้อยละ 34 รองลงมาคือ สนามด้านหน้า จำนวน 16 คนหรือร้อยละ 32 สนามด้านหลังจำนวน 15 คนหรือร้อยละ 30 ตามลำดับ ซึ่งมีจำนวนความถี่ของคนมาใช้งานในพื้นที่แต่ละส่วนที่ไม่ต่างกันมาก

ตารางที่ 4.12

จำนวนและร้อยละของจำนวนคนของผู้ใช้งานสวนในพื้นที่แต่ละส่วนภายในสวนเบญจกิติ

พื้นที่ในส่วนต่าง ๆ ของสวนเบญจกิติ	จำนวนคน (%)
1. สวนสุขภาพ	26 (52)
2. ลานองค์พระ	11 (22)
3. ลานเบญจกิติ	10 (20)
4. สวนดอกไม้	15 (30)
5. สนามเด็กเล่น	11 (22)
6. เวทีกลางแจ้ง	2 (4)
7. ลานริมน้ำ	11 (22)
8. ระเบียงริมน้ำ	12 (24)
9. ชั้นสนามหญ้า	2 (4)

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

พื้นที่ในส่วนต่างๆของสวนเบญจกิติ	จำนวนคน (%)
10. ทางเดินและวิ่งรอบสวน	26 (52)
11. ทางจักรยาน	16 (32)
12. นอกเหนือจากที่ระบุ	1 (2)

หมายเหตุ: ดูแผนผังประกอบที่หน้า 122

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ผู้ใช้งานสวนเบญจกิติ โดยในส่วนพื้นที่ที่เป็นสวนสุขภาพ และทางเดิน วิ่งรอบสวน มีผู้มาใช้งานมากที่สุด มีจำนวน 26 คนหรือร้อยละ 52 รองลงมาคือ ทางจักรยาน จำนวน 16 คนหรือร้อยละ 32

ตารางที่ 4.13

จำนวนและร้อยละของจำนวนคนของผู้ใช้งานสวนในพื้นที่แต่ละส่วนภายในสวนลุมพินี

พื้นที่ในส่วนต่างๆของสวนลุมพินี	จำนวนคน (%)
1. เกาะลอยและบริเวณใกล้เคียง	28 (18.7)
2. บริเวณศูนย์กีฬาในร่มและศูนย์เยาวชน	12 (8)
3. สโมสรพลเมืองอาวุโสและบริเวณโดยรอบ	20 (13.3)
4. บริเวณเวทีกลางแจ้งและสนามหญ้าโดยรอบ	38 (25.3)
5. บริเวณหอนาฬิกาและศาลาจีน	22 (14.7)
6. บริเวณลานตะวันยิ้มและบริเวณโดยรอบ	33 (22)
7. บริเวณศาลาไทยลานนาและบริเวณโดยรอบ	15 (10)
8. บริเวณซุ้มร้านอาหาร	24 (16)
9. บริเวณศาลาแปดเหลี่ยม	13 (8.7)
10. ลานทางด้านประตูทางเข้าพระบรมรูป ร.6	19 (12.7)
11. ทางเดิน วิ่ง รอบสวน	80 (53.3)

หมายเหตุ: ดูแผนผังประกอบที่หน้า 129

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ผู้ใช้งานสวนลุมพินี โดยในพื้นที่ส่วนทางเดิน วิ่งรอบสวน มีผู้ใช้งานมากที่สุด จำนวน 80 คนหรือร้อยละ 53.3 รองลงมาคือ บริเวณเวทีกลางและสนามหญ้าโดยรอบ จำนวน 38 คนหรือร้อยละ 25.3 บริเวณเกาะลอยและบริเวณใกล้เคียง จำนวน 28 คนหรือร้อยละ 18.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.14

จำนวนและค่าเฉลี่ยของกิจกรรมของผู้ใช้งานสวนสันติชัยปราการ

รายชื่อกิจกรรม	จำนวน คน (คน)	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	รวม	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยง เบนมาตรฐาน
นั่งเล่น ชมวิวทิวทัศน์ พบปะ พูดคุย อ่านหนังสือ ทำงาน	48	1	5	211	4.40	1.12
นั่งปิกนิก ทานอาหาร	27	1	4	79	2.93	1.21
ออกกำลังกายแบบออกแรง น้อย เช่น มวยจีน โยคะ กาย บริหาร	10	1	5	34	3.40	1.35
ออกกำลังกายแบบออกแรง เช่น เต้นแอโรบิก สุนัขสุขภาพ	14	1	5	45	3.21	1.48
วิ่งรอบสนาม เดินออกกำลังกาย	28	1	5	93	3.32	1.22
เล่นกีฬาแบบเดี่ยว เช่น ซ้อม กีฬาคนเดียว	2	1	3	4	2.00	1.41
เล่นกีฬาแบบสังสรรค์ไม่เป็น ทางการ	9	1	4	24	2.67	1.32
เล่นกีฬาเป็นกลุ่ม เช่น ฟุตบอล ตระกร้อ บาสเกตบอล	2	1	2	3	1.50	0.71
ทำกิจกรรมอื่นๆกับเพื่อน เช่น ซ้อมเชียร์ ฝึกเต้น	10	1	4	26	2.60	1.35
มาทำกิจกรรมเนื่องในงานกิจ กรรมพิเศษที่ทางสวนจัดให้	25	1	5	66	2.64	1.15
มาทำกิจกรรมอื่นๆ	5	1	5	12	2.40	1.95

จากตารางที่ 4.14 พบว่า กิจกรรมของผู้ใช้งานในสวนสันติชัยปราการที่มีมากที่สุด คือ นั่งเล่น ชมวิวทิวทัศน์ พบปะพูดคุย อ่านหนังสือ ทำงาน ซึ่งมีจำนวน คนที่เลือก 48 คน (จากทั้งหมด 50 คน) โดยมีระดับคะแนนที่มาใช้กิจกรรมนั้นบ่อยมากที่สุด คือ 5 และบ่อยน้อยที่สุด คือ 1 รองลงมาคือ กิจกรรม วิ่ง เดินรอบสนาม มีจำนวน 28 คน (จากทั้งหมด 50 คน) โดยระดับคะแนนที่มาใช้กิจกรรมนั้นบ่อยมากที่สุดคือ 5 และบ่อยน้อยที่สุดคือ 1 กิจกรรมนั่งปิกนิก ทานอาหาร โดยระดับคะแนนที่มาใช้กิจกรรมนั้นบ่อยมากที่สุดคือ 4 และบ่อยน้อยที่สุดคือ 1 และกิจกรรมพิเศษ ที่ทางสวนจัดให้ จำนวน 25 คน โดยระดับคะแนนมากที่สุดคือ 5 และบ่อยน้อยที่สุดคือ 1 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15

จำนวนและค่าเฉลี่ยของกิจกรรมของผู้ใช้งานสวนอุทยานเบญจสิริ

รายชื่อกิจกรรม	จำนวน คน (คน)	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	รวม	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยง เบนมาตรฐาน
นั่งเล่น ชมวิวทิวทัศน์ พบ ปะพูดคุย อ่านหนังสือ ทำงาน	35	3	5	156	4.46	0.61
นั่งปิกนิก ทานอาหาร	6	2	5	22	3.67	1.03
ออกกำลังกายแบบออก แรงน้อย เช่น มวยจีน โยคะ กายบริหาร	9	1	9	37	4.11	2.20
ออกกำลังกายแบบออก แรง เช่น เต้นแอโรบิก สวนสุขภาพ	3	1	4	9	3.00	1.73
วิ่งรอบสนาม เดินออก กำลังกาย	32	2	5	138	4.31	0.86

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

รายชื่อกิจกรรม	จำนวน คน (คน)	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	รวม	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยง เบนมาตรฐาน
เล่นกีฬาแบบเดี่ยว เช่น ซ้อมกีฬาคนเดียว	2	5	5	10	5.00	0.00
เล่นกีฬาแบบสังสรรค์ไม่ เป็นทางการ	7	1	5	18	2.57	1.51
เล่นกีฬาเป็นกลุ่ม เช่น ฟุตบอล ตระกร้อ บาสเกตบอล	9	3	5	43	4.78	0.67
ทำกิจกรรมอื่น ๆ กับ เพื่อน เช่น ซ้อมเชียร์ฝึก เต้น	-	-	-	-	-	-
มาทำกิจกรรมเนื่องใน งานกิจกรรมพิเศษที่ทาง สวนจัดให้	12	1	4	35	2.92	1.08
มาทำกิจกรรมอื่น ๆ	4	4	5	17	4.25	0.50

จากตารางที่ 4.15 พบว่า กิจกรรมของผู้ใช้งานอุทยานเบญจสิริที่มีมากที่สุด คือ นั่งเล่น ชมวิวทิวทัศน์ พบปะพูดคุย อ่านหนังสือ ทำงาน ซึ่งมีจำนวน คนที่เลือก 35 คน (จากทั้งหมด 50 คน) โดยมีระดับคะแนนที่มาใช้กิจกรรมนั้นบ่อยมากที่สุด คือ 5 และบ่อยน้อยที่สุดคือ 3 รองลงมาคือ กิจกรรม วิ่ง เติมน้ำมัน มีจำนวน 32 คน (จากทั้งหมด 50 คน) โดยระดับคะแนนที่มาใช้กิจกรรมนั้นบ่อยมากที่สุดคือ 5 และบ่อยน้อยที่สุดคือ 2 และกิจกรรม โดยระดับคะแนนมากที่สุดคือ 4 และบ่อยน้อยที่สุดคือ 1 และกิจกรรมพิเศษที่ทางสวนจัดให้ จำนวน 12 คน โดยระดับคะแนนที่มาใช้กิจกรรมนั้นบ่อยมากที่สุดคือ 4 และบ่อยน้อยที่สุดคือ 1

ตารางที่ 4.16

จำนวนและค่าเฉลี่ยของกิจกรรมของกลุ่มตัวอย่างผู้ที่มาใช้บริการสวนเบญจกิติ

รายชื่อกิจกรรม	จำนวน คน (คน)	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	รวม	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยง เบนมาตรฐาน
นั่งเล่น ชมวิวทิวทัศน์ พบปะ พูดคุย อ่านหนังสือ ทำงาน	29	2	5	118	4.07	0.84
นั่งปิกนิก ทานอาหาร	10	1	4	23	2.30	0.95
ออกกำลังกายแบบออกแรง น้อย เช่น มวยจีน โยคะ กาย บริหาร	9	1	5	27	3.00	1.41
ออกกำลังกายแบบออกแรง เช่น เดินแอโรบิก สวนสุขภาพ	4	3	5	17	4.25	0.96
วิ่งรอบสนาม เดินออกกำลังกาย	34	2	5	154	4.53	0.79
เล่นกีฬาแบบเดี่ยว เช่น ซ้อม กีฬาคนเดียว ชี้อกรยาน	28	2	5	118	4.21	0.83
เล่นกีฬาแบบสังสรรค์ไม่เป็น ทางการ	5	2	4	16	3.20	1.10
เล่นกีฬาเป็นกลุ่ม เช่น ฟุตบอล ตระกร้อ บาสเกต- บอล	-	-	-	-	-	-
ทำกิจกรรมอื่น ๆ กับเพื่อน เช่น ซ้อมเชียร์ ฝึกเต้น	4	3	4	14	3.50	0.58
มาทำกิจกรรมเนื่องในงาน กิจกรรมพิเศษที่ทางสวนจัด	6	1	3	10	1.67	1.03
มาทำกิจกรรมอื่น ๆ	4	3	5	16	4.00	0.82

จากตารางที่ 4.16 พบว่า กิจกรรมของผู้ใช้งานสวนเบญจกิติที่มีมากที่สุด คือ วิ่งรอบสนาม เดินออกกำลังกาย ซึ่งมีจำนวนคนที่เลือก 34 คน (จากทั้งหมด 50 คน) โดยมีระดับคะแนนที่ใช้กิจกรรมนั้นบ่อยมากที่สุด คือ 5 และบ่อยน้อยที่สุดคือ 2 รองลงมาคือ กิจกรรมนั่งเล่น ชมวิว ทิวทัศน์ พบปะพูดคุย อ่านหนังสือ ทำงาน มีจำนวนคนที่เลือก 29 คน (จากทั้งหมด 50 คน) โดยระดับคะแนนที่ใช้กิจกรรมนั้นบ่อยมากที่สุดคือ 5 และบ่อยน้อยที่สุดคือ 2 และกิจกรรมเล่นกีฬาแบบเดี่ยว เช่น ซ้อมกีฬาคนเดียว ชีจักรยาน มีจำนวนคนที่เลือก 28 คน (จากทั้งหมด 50 คน) โดยระดับคะแนนมากที่สุดคือ 5 และบ่อยน้อยที่สุดคือ 2

ตารางที่ 4.17

จำนวนและค่าเฉลี่ยของกิจกรรมของผู้ใช้งานสวนลุมพินี

รายชื่อกิจกรรม	จำนวน คน (คน)	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	รวม	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยง เบนมาตรฐาน
นั่งเล่น ชมวิวทิวทัศน์ พบปะพูดคุย อ่านหนังสือ ทำงาน	111	1	5	372	3.35	1.18
นั่งปิกนิก ทานอาหาร	58	1	5	150	2.58	1.13
ออกกำลังกายแบบออก แรงน้อย เช่น มวยจีน โยคะ กายบริหาร	47	1	5	195	4.14	1.26
ออกกำลังกายแบบออก แรง เช่น เต้นแอโรบิก สวน สุขภาพ	55	1	5	225	4.09	1.15
วิ่งรอบสนาม เดินออก กำลังกาย	106	1	5	451	4.25	0.88
เล่นกีฬาแบบเดี่ยว เช่น สเกตบอร์ด ซ้อมกีฬา คนเดียวชี่จักรยาน เป็นต้น	9	1	5	29	3.22	1.30

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

รายชื่อกิจกรรม	จำนวน คน (คน)	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	รวม	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยง เบนมาตรฐาน
เล่นหมากรุก	2	4	5	9	4.50	0.70
ถีบเรือ	3	3	4	11	3.66	0.57
เล่นกีฬาแบบสังสรรค์ไม่ เป็นทางการ เช่น ดีเบต เตะบอลแบบเล่น ๆ	24	1	5	75	3.12	1.22
เล่นกีฬาเป็นกลุ่ม เช่น ฟุตบอล ตระกร้อ บาสเกตบอล เป็นต้น	6	3	5	23	3.83	0.75
ทำกิจกรรมอื่น ๆ กับเพื่อน เช่น ซ้อมเชียร์ ฟีกเต้น	15	1	5	50	3.33	1.11
ทำกิจกรรมในศูนย์ นันทนาการสโมสรและ ชมรมต่าง ๆ	45	1	5	137	3.04	1.08
ทำกิจกรรมพิเศษที่ทาง สวนจัดให้ เช่น มีดนตรีใน สวน เป็นต้น	25	1	4	49	1.96	1.01
อื่น ๆ	8	1	5	28	3.50	1.51

จากตารางที่ 4.17 พบว่า กิจกรรมของผู้ใช้งานสวนภูมิปัญญาที่มีมากที่สุด คือ นั่งเล่น
ชมวิวทิวทัศน์ พบปะพูดคุย อ่านหนังสือ ทำงาน ซึ่งมีจำนวนคนที่เลือก 111 คน (จากทั้งหมด 150
คน) โดยมีระดับคะแนนที่มาใช้กิจกรรมนั้นบ่อยมากที่สุด คือ 5 และบ่อยน้อยที่สุดคือ 1 รองลงมา
คือ กิจกรรมวิ่ง เดินออกกำลังกาย ซึ่งมีจำนวนคนที่เลือก 106 คน (จากทั้งหมด 150 คน) โดยระดับ
คะแนนที่มาใช้กิจกรรมนั้นบ่อยมากที่สุดคือ 5 และบ่อยน้อยที่สุดคือ 1 และ กิจกรรมนั่งปิกนิก ทาน
อาหาร ซึ่งมีจำนวนคนที่เลือก 58 คน (จากทั้งหมด 150 คน) โดยระดับคะแนนที่มาใช้กิจกรรมนั้น
บ่อยมากที่สุดคือ 5 และบ่อยน้อยที่สุดคือ 1 ตามลำดับ

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลทัศนคติของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแนวคิดสวนสาธารณะแบบยั่งยืน ในการออกแบบสวนสาธารณะแบบยั่งยืนภายใต้บริบทเมือง

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ด้วยแบบสัมภาษณ์ชนิดมีโครงสร้าง ด้วยเทคนิค การวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) และสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามคุณลักษณะ ข้อมูล ได้ดังนี้

1. ประเด็นคำถามเกี่ยวกับความหมาย หรือลักษณะแนวคิดการออกแบบและพัฒนาแบบยั่งยืนในสวนสาธารณะ

ตารางที่ 4.18

ผลการวิเคราะห์ความหมาย ลักษณะแนวคิดการออกแบบและพัฒนาแบบยั่งยืนในสวนสาธารณะ

ผลการวิเคราะห์ความหมาย ลักษณะแนวคิดการออกแบบและพัฒนาแบบยั่งยืนในสวนสาธารณะ	
นักออกแบบภูมิทัศน์ คนที่ 1	วิธีการที่สามารถสงวนรักษาทรัพยากรธรรมชาติของพื้นที่สวนสาธารณะได้อย่างมีประสิทธิภาพ สร้างสรรค์ และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
นักออกแบบภูมิทัศน์ คนที่ 2	สวนสาธารณะที่สามารถดำรงอยู่ได้ด้วยตนเองภายใต้จากระบบการทำงานของสวนที่มีผลลัพธ์ไม่มีผลกระทบต่อความเสียหายของทรัพยากรในอนาคต
นักออกแบบภูมิทัศน์ คนที่ 3	สวนสาธารณะที่สามารถดำรงอยู่ได้นาน ๆ โดยการพัฒนาศวนสาธารณะแบบยั่งยืนจะเกี่ยวข้อง ในด้านการบริหารจัดการ การดูแลรักษาสวนสาธารณะ ซึ่งเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนรวมถึงการลดค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษาสวน และในด้านภาพลักษณ์เชิงภูมิทัศน์ของสภาพแวดล้อม โดยรวมถึงกระบวนการทางธรรมชาติด้วย
นักออกแบบภูมิทัศน์ คนที่ 4	การที่สวนสาธารณะสามารถอยู่ได้เรื่อย ๆ โดยรักษาความเป็นมา หรือรากเหง้าของพื้นที่นั้น ๆ ทั้งในแง่ทรัพยากรและวัฒนธรรม รวมถึงการบริหารจัดการ ดูแลรักษาสวนสาธารณะที่เน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน

2. ความนิยมในการออกแบบและการพัฒนางานภูมิทัศน์ภายใต้แนวคิดแบบยั่งยืน
ในแวดวงงานสายวิชาชีพ (professional practice) ในประเทศไทย

ตารางที่ 4.19

ผลการวิเคราะห์ความนิยมในการออกแบบและการพัฒนางานภูมิทัศน์ภายใต้แนวคิดแบบยั่งยืน
ในแวดวงงานสายวิชาชีพ (professional practice) ในประเทศไทย

ผลการวิเคราะห์ความนิยมในการออกแบบและการพัฒนางานภูมิทัศน์ภายใต้แนวคิดแบบยั่งยืน ในแวดวงงานสายวิชาชีพในประเทศไทย	
นักออกแบบภูมิทัศน์ คนที่ 1	ในประเทศไทยการคำนึงถึงเรื่องการออกแบบและพัฒนาแบบยั่งยืนมีการ ริเริ่มขึ้นแล้วเมื่อเปรียบเทียบกับสมัยก่อน แต่ยังไม่แพร่หลายเท่าใดนัก
นักออกแบบภูมิทัศน์ คนที่ 2	แบ่งระยะเวลาของการปฏิบัติงานได้ 2 ส่วน คือ 1. ช่วงการออกแบบและการก่อสร้าง การคำนึงถึงเรื่องการออกแบบและ พัฒนาแบบยั่งยืนยังมีน้อย เพราะข้อจำกัดทางด้านระยะเวลา และเงินทุน ในการก่อสร้าง 2. ช่วงหลังการก่อสร้างเสร็จ การคำนึงถึงเรื่องการออกแบบและพัฒนา แบบยั่งยืนจะมีบ้าง ในเรื่องการดูแลรักษาที่เน้นการเสียค่าใช้จ่ายในการดู แลรักษาที่น้อยที่สุด
นักออกแบบภูมิทัศน์ คนที่ 3	การคำนึงถึงเรื่องการออกแบบและพัฒนาแบบยั่งยืนยังมีน้อยอยู่
นักออกแบบภูมิทัศน์ คนที่ 4	การคำนึงถึงเรื่องการออกแบบและพัฒนาแบบยั่งยืนยังมีน้อยอยู่

3. ตัวอย่างประสบการณ์ในการออกแบบโครงการภูมิทัศน์ที่ใช้แนวคิดยั่งยืน (ใช้แนวคิดอย่างไรและใช้วิธีการอย่างไรที่จะสื่อถึงแนวคิดนั้น)

ตารางที่ 4.20

ผลการวิเคราะห์โครงการภูมิทัศน์ที่ใช้แนวคิดยั่งยืน

ผลการวิเคราะห์โครงการภูมิทัศน์ที่ใช้แนวคิดยั่งยืน	
นักออกแบบภูมิทัศน์ คนที่ 1	โครงการสวนสาธารณะภายในรีสอร์ทที่ประเทศเม็กซิโก ลักษณะพื้นที่ด้านหลังเป็นภูเขาด้านหน้าติดทะเล มีร่องน้ำไหลผ่านพื้นที่ และบริบทด้านข้างเป็นรีสอร์ทและที่อยู่อาศัย การออกแบบสวนสาธารณะโดยการปลูกพืชพรรณท้องถิ่นในการบำบัดน้ำ เพิ่มกิจกรรมในการเรียนรู้จากระดับน้ำสูงต่ำ และออกแบบทางเดินริมน้ำ
นักออกแบบภูมิทัศน์ คนที่ 2	ยังไม่มีโครงการที่เกี่ยวกับการออกแบบยั่งยืนโดยตรง แต่โดยส่วนมากโครงการภูมิทัศน์ที่ทำจะเกี่ยวข้องกับประเด็นความยั่งยืน ซึ่งเป็นเรื่องการค้าขายในการดูแลรักษาที่น้อยที่สุด โดยใช้ การเลือกพรรณไม้ที่ไม่ต้องการการดูแลรักษามาก การออกแบบระบบรับน้ำ เป็นต้น
นักออกแบบภูมิทัศน์ คนที่ 3	โครงการปรับปรุงสวนสาธารณะ จังหวัดระนอง โดยร่วมกับกรมธรณีวิทยา ลักษณะพื้นที่เดิมเป็นเหมือง และอยู่รอบนอกของตัวเมือง ปัญหาของพื้นที่เนื่องจาก สวนสาธารณะมีสภาพทรุดโทรมเนื่องจากขาดคนในการดูแลสวน ดังนั้นแนวความคิดในการปรับปรุงสวนนี้ จึงจำกัดการดูแลรักษาพื้นที่ โดยพื้นที่ที่มีการดูแลรักษามากจะเป็นพื้นที่ที่มีการใช้งานของผู้ใช้ค่อนข้างสูง เช่น พื้นที่ทางเข้า พื้นที่ปิกนิก ที่จอดรถ ศาลา และสวนสมุนไพร โดยให้โรงเรียนที่ใกล้เคียงกับพื้นที่สวนมาช่วยดูแลรักษาส่วนของสวนสมุนไพร ส่วนพื้นที่ที่เหลือ ออกแบบให้ไม่ต้องมีการดูแลรักษามากและยังคงสภาพเดิมของพื้นที่ไว้ โดยการปลูกพืชพรรณท้องถิ่น และสร้างทางเดินไปยังชายชุมเหมือง และปักป้ายของเขตทางเดิน

ตารางที่ 4.20 (ต่อ)

ผลการวิเคราะห์โครงการภูมิทัศน์ที่ใช้แนวคิดยั่งยืน	
นักออกแบบภูมิทัศน์ คนที่ 4	โครงการสวนสาธารณะเฉลิมพระเกียรติ ที่วัดเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนนทบุรี โดยมีแนวความคิดในการพัฒนาให้เป็นสวนที่แสดงถึงความ เป็นไทย สะท้อนถึงชนชั้นกษัตริย์ เช่น พลับเพลา ศาลาไทยประเพณี รวมถึงการดำเนินชีวิตของคนไทยในอดีต เช่น ทำน้า เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีการเก็บรักษา บริบทพื้นที่เก่าในพื้นที่สวน คือ ท้องร่องน้ำ เพราะพื้นที่เดิมเป็นสวนทุเรียน และต้นไม้พื้นถิ่นเดิมที่อยู่ภายในสวน สรุปลแล้วลักษณะทางกายภาพโดยรวมจะแสดงถึงความต่อเนื่องจากอดีต ทางด้านศิลปกรรม วิธีการวางผัง และทางด้านพืชพรรณ

4. ทศนคติของผู้ใช้งาน (users) ในประเทศไทยที่มีต่อแนวคิดการออกแบบและ พัฒนาแบบยั่งยืนในงานภูมิทัศน์ หรือสวนสาธารณะ

ตารางที่ 4.21

ผลวิเคราะห์ทัศนคติของผู้ใช้งาน (users) ในประเทศไทยที่มีต่อแนวคิดการออกแบบและพัฒนา แบบยั่งยืนในงานภูมิทัศน์ หรือสวนสาธารณะ

ผลวิเคราะห์ทัศนคติของผู้ใช้งานในประเทศไทยที่มีต่อแนวคิดการออกแบบและพัฒนาแบบยั่งยืน ในงานภูมิทัศน์ หรือสวนสาธารณะ	
นักออกแบบภูมิทัศน์ คนที่ 1	ผู้ใช้งานยังเข้าใจได้น้อย ต้องบอกถึงจะรู้
นักออกแบบภูมิทัศน์ คนที่ 2	คนไทยสามารถเข้าใจได้ง่ายแต่ยังไม่มากพอ โดยหากคิดผู้ใช้งานใน ฐานะเจ้าของโครงการหรือลูกค้าจะเป็นเรื่องการลดค่าใช้จ่ายในเรื่องดูแลรักษางานภูมิทัศน์
นักออกแบบภูมิทัศน์ คนที่ 3	ยังมีทัศนคติต่อแนวคิดเกี่ยวกับความยั่งยืนน้อย หรือไม่มีความเข้าใจที่มาก เพียงพอ

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)

ผลวิเคราะห์ทัศนคติของผู้ใช้งานในประเทศไทยที่มีต่อแนวคิดการออกแบบและพัฒนาแบบยั่งยืน ในงานภูมิทัศน์ หรือสวนสาธารณะ	
นักออกแบบภูมิทัศน์ คนที่ 4	ตีความลักษณะของความยั่งยืนกับผู้ใช้งานสวนสาธารณะ ว่าหากผู้ใช้งานตอบสนองพื้นที่ใช้สอยได้ดีแล้ว ก็แสดงถึงความเข้าใจของผู้ใช้งานที่มีต่อการใช้งานของสวนสาธารณะ ทั้งที่สวนสาธารณะดังกล่าวต้องออกแบบพื้นที่ใช้สอยที่เหมาะสมตามบริบทนั้น ๆ ทางเข้าออกสะดวก และเป็นแหล่งศูนย์รวมชุมชน

5. สวนสาธารณะที่ผู้ให้สัมภาษณ์พึงพอใจมากที่สุด

ตารางที่ 4.22

ผลวิเคราะห์สวนสาธารณะที่ผู้ให้สัมภาษณ์พึงพอใจมากที่สุด

ผลวิเคราะห์สวนสาธารณะที่ผู้ให้สัมภาษณ์พึงพอใจมากที่สุด	
นักออกแบบภูมิทัศน์ คนที่ 1	1. Bryan Park, New York เนื่องจากใกล้ที่พักอาศัย ขนาดกำลังเหมาะสม ให้ความหมายของlandscape ได้ดี 2. Central Park มีกิจกรรมที่หลากหลาย 3. สวนลุมพินี มีที่ตั้งที่มีศักยภาพ และความหลากหลายของกิจกรรม
นักออกแบบภูมิทัศน์ คนที่ 2	1. สวนวชิรเบญจทัศ (สวนรถไฟ) เนื่องจาก มีรูปแบบที่เรียบง่าย และไม่ต้องดูแลรักษามาก ซึ่งประกอบไปด้วย สนามหญ้าขนาดใหญ่ ต้นไม้ใหญ่ ทางเดิน และบึงดินเพื่อกักเก็บน้ำ แต่หากเพิ่มองค์ประกอบในเรื่องการสื่อความภายในสวนเข้าไปด้วยก็จะดียิ่งขึ้น 2. สวนพุทธมณฑล เนื่องจากมีแนวความคิดที่ชัดเจนว่าเป็นสวนเกี่ยวกับพุทธศาสนา มีส่วนที่เป็นสวนไผ่ ซึ่งแสดงได้ถึงสัญลักษณ์ทางพุทธศาสนา หากแต่ยังขาดกิจกรรมที่หลากหลาย
นักออกแบบภูมิทัศน์ คนที่ 3	สวนสันติชัยปราการ เพราะมีคนเข้าไปใช้มาก บรรยากาศคึกคัก มีการออกแบบที่เน้นถึงความเป็นสถานที่ของพื้นที่ ที่ตั้งและการเข้าถึงที่เหมาะสม
นักออกแบบภูมิทัศน์ คนที่ 4	สวนหลวง ร.9 เนื่องจากอยู่ใกล้บ้าน มีส่วนที่เป็นธรรมชาติ และมีกิจกรรมที่หลากหลาย

6. ทักษะคตินักออกแบบภูมิทัศน์ที่มีต่อรูปแบบสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร
ทางด้านการออกแบบ ลักษณะองค์ประกอบย่อย และกิจกรรมที่เกิดขึ้น

ตารางที่ 4.23

ผลวิเคราะห์ทัศนคติของนักออกแบบภูมิทัศน์ที่มีต่อรูปแบบสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร ทาง
ด้านการออกแบบ ลักษณะองค์ประกอบย่อย และกิจกรรมที่เกิดขึ้น

ผลวิเคราะห์ทัศนคติของนักออกแบบภูมิทัศน์ที่มีต่อรูปแบบสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร ทาง ด้านการออกแบบ ลักษณะองค์ประกอบย่อย และกิจกรรมที่เกิดขึ้น	
นักออกแบบภูมิทัศน์ คนที่ 1	พิจารณาในเรื่องการออกแบบ สวนสาธารณะในกรุงเทพ มีรูปแบบที่ เรียบง่าย มีการเลือกใช้พืชพรรณไม้ที่มีความเหมาะสม และมีกิจกรรมที่ เกี่ยวกับสุขภาพ
นักออกแบบภูมิทัศน์ คนที่ 2	หากพิจารณาการออกแบบ ลักษณะสวนสาธารณะที่เกิดขึ้นใหม่ ๆ จะมีรูป แบบที่เรียบง่ายมากขึ้น ลดทอนองค์ประกอบย่อยซึ่งเป็นสิ่งประดับประดา เช่น น้ำพุ ประติมากรรม ศาลา ดอกไม้ประดับ เป็นต้น แต่ส่วนมาก ยังมี ปัญหาในการจัดพื้นที่ใช้สอยที่ไม่เพียงพอและไม่เหมาะสมกับการใช้พื้นที่ เพื่อทำกิจกรรมของผู้ใช้งาน เช่น กิจกรรมแบบผ่อนคลายกับกิจกรรม ออกแรงปนกันในพื้นที่เดียวกัน
นักออกแบบภูมิทัศน์ คนที่ 3	สวนสาธารณะในปัจจุบันมีรูปแบบค่อนข้างดีอยู่แล้ว แต่ไม่ใช่ในลักษณะ ของความยั่งยืน ยกตัวอย่างเช่น สวนวชิรเบญจทัศ แต่หาทางเข้าออกยาก สวนเบญจกิติ มีลักษณะเป็นสวนแนวใหม่ แต่มีผู้ใช้น้อย สวนเฉลิมพระ เกียรติ 6 รอบ พระชนมพรรษา มีการออกแบบพื้นที่ส่วนหนึ่งซึ่งแสดงถึง ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติน้ำขึ้นน้ำลง
นักออกแบบภูมิทัศน์ คนที่ 4	หากพิจารณาถึงเรื่ององค์ประกอบย่อยภายในสวน จะเป็นไปตามยุคสมัย ที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ แต่ต้องตอบสนองความต้องการของผู้ใช้งานได้ อย่างเพียงพอ เช่น ม้านั่ง แสงไฟ เป็นต้น

7. การประยุกต์แนวคิดในการออกแบบสวนสาธารณะแบบยั่งยืน ด้านลักษณะทาง
กายภาพ มาใช้กับสวนสาธารณะที่อยู่ภายใต้บริบทเมือง

ตารางที่ 4.24

ผลวิเคราะห์การประยุกต์แนวคิดในการออกแบบสวนสาธารณะแบบยั่งยืน ด้านลักษณะทางกายภาพ
มาใช้กับสวนสาธารณะที่อยู่ภายใต้บริบทเมือง

ผลวิเคราะห์การประยุกต์แนวคิดในการออกแบบสวนสาธารณะแบบยั่งยืน ด้านลักษณะทางกายภาพ มาใช้กับสวนสาธารณะที่อยู่ภายใต้บริบทเมือง	
นักออกแบบภูมิทัศน์ คนที่ 1	กรณีที่เป็นอาคารเอกชน อาจใช้บริเวณพื้นที่สาธารณะ (plaza) หน้าอาคาร ออกแบบลักษณะของ พื้นที่รับน้ำ (water runoff) ที่มีขนาดเล็กได้ ทำหน้าที่เป็นงานศิลปะ และกักเก็บน้ำได้ด้วย ในกรณีที่พื้นที่มีขนาดใหญ่เพียงพออาจทำให้เป็นพื้นที่กักเก็บน้ำ เพื่อช่วยป้องกันน้ำท่วมในเมือง และช่วยกรองน้ำอีกชั้นหนึ่ง นอกจากนี้ การเลือกใช้วัสดุเป็นมิตรต่อธรรมชาติ สามารถทำได้เช่นกัน เช่น decomposed granite (D.G) ที่สามารถปลูกต้นไม้ได้และคนเดินได้ และวัสดุปูพื้นเป็นgrass block เป็นต้น ทั้งนี้ การพิจารณาวิธีการต่าง ๆ อาจทำในส่วนหนึ่งของพื้นที่สวนทั้งหมด ซึ่งจะมาจากการจัดระดับการใช้งานของกิจกรรมภายในสวนมากกว่า
นักออกแบบภูมิทัศน์ คนที่ 2	หากพื้นที่สวนสาธารณะมีขนาดใหญ่ อาจมีการจัดระดับความเข้มข้นของการใช้งานพื้นที่ จากส่วนที่เป็นธรรมชาติมาก ๆ ไม่ต้องดูแลรักษามากไปจนถึงพื้นที่กิจกรรมหลักที่มีการใช้งานสูง และเป็นจุดเด่นของสวน นอกจากนี้ในการออกแบบต้องมีแนวความคิดของสวนที่มีเอกลักษณ์ สามารถสื่อสารกับผู้ใช้งานได้ เน้นถึงสภาพบริบทและผู้ใช้งาน
นักออกแบบภูมิทัศน์ คนที่ 3	จากการพิจารณาคิดว่า การออกแบบสวนสาธารณะแบบยั่งยืนที่อยู่ภายใต้บริบทของเมือง ไม่จำเป็นต้องมีภาพลักษณ์ที่เป็นธรรมชาติมาก ๆ อาจแบ่งพื้นที่ส่วนหนึ่งสำหรับการใช้งานที่ค่อนข้างสูง อีกส่วนหนึ่งสำหรับธรรมชาติ ไม่ต้องดูแลรักษา และต้องเน้นถึงการเข้าถึงที่มีประสิทธิภาพของสวน ซึ่งโดยส่วนมากแล้วหากเปรียบเทียบจากกรณีศึกษาสวนสาธารณะแบบยั่งยืนในต่างประเทศ ที่อยู่บริเวณชานเมืองจะมีปริมาณพื้นที่ใช้งานของผู้ใช้งานค่อนข้างต่ำเนื่องจากต้องการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติมากกว่าปริมาณของผู้ใช้งาน

ตารางที่ 4.24 (ต่อ)

ผลวิเคราะห์การประยุกต์แนวคิดในการออกแบบสวนสาธารณะแบบยั่งยืน ด้านลักษณะทางกายภาพ มาใช้กับสวนสาธารณะที่อยู่ภายใต้บริบทเมือง	
นักออกแบบภูมิทัศน์ คนที่ 4	การออกแบบสวนสาธารณะแบบยั่งยืนที่อยู่ภายใต้บริบทของเมือง อาจต้องพิจารณาในเรื่อง ระดับความเข้มข้นของกิจกรรม พื้นที่ที่เป็นจุดรวมกิจกรรม อาจพัฒนาให้ตอบรับกับการใช้งานของคนที่เหมาะสม แต่ส่วนหนึ่งของพื้นที่อาจรักษาสภาพพื้นที่เดิมไว้ โดยลักษณะขององค์ประกอบธรรมชาติ ปรับให้เอื้อกับระบบนิเวศเดิม เช่น การระบายน้ำทางเดินลาดเอียงไปตามสภาพธรรมชาติอิงวัสดุพื้นถิ่น ใช้พืชพรรณพื้นถิ่น การปรับลักษณะของภูมิฐานฐานที่ไม่ซับซ้อน ส่วนองค์ประกอบที่ต้องมีการก่อสร้างใหม่ เช่น ลาน ร้านขายของขนาดเล็ก การออกแบบต้องคำนึงถึงการใช้วัสดุที่ทนทาน ราคาไม่แพง ซึ่งทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับแนวความคิดในการออกแบบหรือความเป็นสถานที่ของแต่ละสวนด้วย แต่ต้องสอดคล้องกับการใช้งานหรือกิจกรรมในปัจจุบัน นอกจากนี้การออกแบบสวนโดยทั่วไป ต้องสอดคล้องกับระบบผังเมืองได้อย่างเหมาะสม ในแง่การเข้าถึง และตำแหน่งที่ตั้งรวมถึงรองรับการเปลี่ยนแปลงบริบทของเมือง และกิจกรรมของผู้ใช้งาน ให้มีความยืดหยุ่น

8. ขนาดพื้นที่สวนสาธารณะกับผลกระทบต่อการออกแบบลักษณะทางกายภาพ กิจกรรม และการบริหารจัดการภายใต้แนวคิดยั่งยืน

ตารางที่ 4.25

ผลการวิเคราะห์ขนาดพื้นที่สวนสาธารณะกับผลกระทบต่อการออกแบบลักษณะทางกายภาพ กิจกรรม และการบริหารจัดการภายใต้แนวคิดยั่งยืน

ผลการวิเคราะห์ขนาดพื้นที่สวนสาธารณะกับผลกระทบต่อการออกแบบลักษณะทางกายภาพ กิจกรรม และการบริหารจัดการภายใต้แนวคิดยั่งยืน	
นักออกแบบภูมิทัศน์ คนที่ 1	ขนาดพื้นที่สวนสาธารณะมีผลต่อการออกแบบลักษณะทางกายภาพ ภายใต้แนวคิดยั่งยืนแน่นอน ในกรณีสวนสาธารณะที่มีขนาดเล็ก ผู้ใช้งานอาจเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดนี้ได้ไม่ชัด ออกแบบในแง่การใช้

ตารางที่ 4.25 (ต่อ)

ผลการวิเคราะห์ขนาดพื้นที่สวนสาธารณะกับผลกระทบต่อการออกแบบลักษณะทางกายภาพ กิจกรรม และการบริหารจัดการภายใต้แนวคิดยั่งยืน	
	วัสดุที่ทนทาน ราคาไม่แพงดูแลรักษาง่าย หรือใช้วัสดุที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ในกรณีสวนที่มีขนาดใหญ่ ใช้พื้นที่ชุ่มน้ำ หรือการปรับปรุงพื้นที่เก่า ๆ รกร้างหรือกองขยะมาพัฒนาเป็นสวนสาธารณะ
นักออกแบบภูมิทัศน์ คนที่ 2	โดยทั่วไปขนาดพื้นที่สวนที่แตกต่างกัน มีผลให้ลักษณะการออกแบบ zoning แตกต่างกันไปอยู่แล้ว แต่หากพิจารณาภายใต้แนวคิดความยั่งยืน การออกแบบต้องคำนึงถึงลักษณะบริบทโดยรอบมากกว่า เนื่องจากในแนวคิดของความยั่งยืนสามารถประยุกต์ได้ในหลายแง่มุม ไม่สามารถเอาหลักการเดียวมาใช้ได้กับทุกที่ แต่ถ้าพิจารณาโดยรวม หากเป็นสวนที่มีขนาดเล็ก จะต้องออกแบบให้มีความกะทัดรัด ส่วนการใช้ wet land จะต้องทำในพื้นที่สวนที่มีขนาดใหญ่เพียงพอ
นักออกแบบภูมิทัศน์ คนที่ 3	เป็นเรื่องที่พูดยาก ลักษณะของสวนสาธารณะภายใต้แนวคิดแบบยั่งยืน ขึ้นอยู่กับทำเลที่ตั้งและลักษณะการใช้งานมากกว่า ยกตัวอย่าง เช่น สวนละแวกบ้านในประเทศนิวซีแลนด์ ลักษณะทางกายภาพแทบจะไม่ได้ทำอะไรเลย เพราะรองรับการใช้งานของผู้ใช้งานที่ไม่มาก ซึ่งลักษณะนี้อาจเรียกได้ว่าสวนสาธารณะแบบยั่งยืนได้ เนื่องจากค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษาสวนต่ำมาก ๆ หากพิจารณาลักษณะกายภาพโดยรวม ส่วนของ soft scape ควรใช้พืชพรรณท้องถิ่น แล้วปล่อยให้เติบโตตามธรรมชาติ และไม่ต้องดูแลรักษามาก
นักออกแบบภูมิทัศน์ คนที่ 4	หากพิจารณาโดยทั่วไป ย่อมมีความแตกต่างกัน กล่าวคือ สวนสาธารณะระดับเมือง จะเน้นถึงความสอดคล้องระหว่างสวนสาธารณะกับระบบผังเมืองไม่ว่าจะเป็นเรื่องการเข้าถึง ตำแหน่งที่ตั้ง พื้นที่กิจกรรมนั้นต้องรองรับคนทั้งเมือง (รัศมีการให้บริการกว้าง) และมีกิจกรรมที่หลากหลาย ส่วนสวนระดับย่านนั้น การเข้าถึงไม่จำเป็นต้องสัมพันธ์กับเส้นทางหลักของเมือง แต่อาจอยู่ในเส้นทางรองลงมา ผู้ใช้งานมาจากพื้นที่บริเวณรอบ ๆ สวนนั้นและลักษณะกิจกรรมรองรับและตอบสนองผู้ใช้งานบริเวณนั้นอย่างเหมาะสม

9. ทักษะเกี่ยวกับความสำคัญของการให้ความรู้หรือการสื่อความ (interpretation) และวิธีการสื่อความภายในสวนสาธารณะ

ตารางที่ 4.26

ผลวิเคราะห์ทัศนคติเกี่ยวกับความสำคัญของการให้ความรู้หรือการสื่อความ (interpretation) และวิธีการสื่อความภายในสวนสาธารณะ

ผลวิเคราะห์ทัศนคติเกี่ยวกับความสำคัญของการให้ความรู้หรือการสื่อความ และวิธีการสื่อความภายในสวนสาธารณะ	
นักออกแบบภูมิทัศน์ คนที่ 1	การให้ความรู้แก่ผู้ใช้งานเป็นสิ่งสำคัญ ผู้ใช้งานจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่แสดงว่าสวนสาธารณะแบบยั่งยืนประสบผลสำเร็จหรือไม่ การออกแบบกับการสื่อสารต้องไปด้วยกัน ส่วนวิธีการในการสื่อความ กรณีพื้นที่โรงงานอุตสาหกรรม ใช้โครงสร้างเดิม หรือพื้นที่ท่าเรือเก่า ที่ประเทศจีน ซึ่งใช้โครงสร้างของส่วนหนึ่งของท่าเรือเป็นส่วนประกอบหนึ่งในการออกแบบสวนสาธารณะ ลักษณะภูมิทัศน์ และองค์ประกอบย่อยอื่น ๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้บ่งบอกถึงประวัติศาสตร์ของพื้นที่นั้น ๆ ทำให้เกิดกระบวนการตั้งคำถามแก่ผู้ใช้งาน เกิดการเรียนรู้ในการหาคำตอบด้วยตนเอง
นักออกแบบภูมิทัศน์ คนที่ 2	มีความจำเป็น สวนสาธารณะควรมีแนวคิด หรือเนื้อหาที่สามารถสื่อสารกับผู้ใช้งานได้ ซึ่งทำให้ผู้ใช้งานได้เรียนรู้อะไรบางอย่างจากสวน หากพิจารณาถึงวิธีการในการสื่อความ นักออกแบบควรพิจารณาในเรื่องทฤษฎีความงาม กล่าวคือ ควรออกแบบให้ผู้ใช้งานรู้สึกประทับใจในความงามของธรรมชาติ และเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ผู้ใช้งานถึงได้อยากเรียนรู้ไปเอง ไม่ใช่แค่ใช้วิธีการปักป้ายอย่างผิวเผิน
นักออกแบบภูมิทัศน์ คนที่ 3	มีความจำเป็น การสื่อความอาจออกมาในรูปแบบของป้ายที่มีความน่าสนใจ เช่น การสลักลงในวัสดุ การทำเป็นแบบ 3 มิติ เป็นต้น ส่วนเนื้อหาสื่อความ ขึ้นอยู่กับเนื้อหาภายในสวนที่ผู้ออกแบบต้องการให้ผู้ใช้งานรับรู้ รูปแบบการสื่อความที่น่าสนใจ เช่น โครงการ Garden Walk Project ของประเทศสิงคโปร์ ของหน่วยงานดูแลสวนสาธารณะของรัฐบาล ให้เจ้าหน้าที่พาให้ผู้ใช้งานเดินชมสวน พร้อมทั้งบรรยายความรู้ต่าง ๆ ภายในสวน รวมถึงแจกหนังสือระลึก

ตารางที่ 4.26 (ต่อ)

ผลวิเคราะห์ทัศนคติเกี่ยวกับความสำคัญของการให้ความรู้หรือการสื่อความ และวิธีการสื่อความภายในสวนสาธารณะ	
นักออกแบบภูมิทัศน์ คนที่ 4	ในประเด็นการให้ความรู้ หรือวิธีการสื่อความ อาจทำได้โดยวิธีโดยตรง คือการติดป้ายให้ความรู้ ส่วนอีกวิธีหนึ่ง คือการออกแบบพื้นที่สำหรับกิจกรรมเพื่อเป็นจุดดึงดูดให้คนเข้ามาทำกิจกรรมภายในสวน แล้วได้รับรู้ว่าสวนนี้มีประโยชน์และทำอะไรได้ เช่น ออกแบบพื้นที่สำหรับกิจกรรมครอบครัว พื้นที่สำหรับโรงเรียนจัดโปรแกรมให้เด็กนักเรียนมาทำกิจกรรมภายในสวน นอกจากนี้การบริหารจัดการที่เน้นการมีส่วนร่วมชุมชนภายในพื้นที่ รวมถึงการเฝ้าระวังหรือการออกแบบ แต่ต้องมีผู้ที่มีความรู้จากทางภาครัฐเข้ามาช่วยด้วย ก็เป็นการให้ความรู้แก่คนในชุมชนในอีกทางหนึ่ง

จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแนวคิดสวนสาธารณะแบบยั่งยืนในการออกแบบสวนสาธารณะแบบยั่งยืนภายใต้บริบทเมือง ซึ่งในที่นี้หมายถึง กรุงเทพมหานคร สรุปได้ว่าแนวคิดสวนสาธารณะแบบยั่งยืนนั้น มีลักษณะที่สวนสาธารณะสามารถดำรงอยู่ได้ในระยะยาว โดยมีความสัมพันธ์กับบริบทที่สวนสาธารณะนั้น ๆ ตั้งอยู่ ไม่ว่าจะเป็นสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ ระบบนิเวศเดิม และผู้ใช้งาน รวมถึงการสอดคล้องกับตำแหน่งที่ตั้งและการเข้าถึงที่มีประสิทธิภาพ โดยอาศัยการบริหารจัดการที่เน้นการมีส่วนร่วมของชุมชนและไม่เปลี่ยนแปลงในการดูแลรักษา ส่วนลักษณะทางกายภาพทางด้านขนาดของสวนสาธารณะแบบยั่งยืนนั้น ผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นว่าขนาดพื้นที่สวนที่แตกต่างกัน ย่อมมีผลทำให้การออกแบบการจัดพื้นที่ใช้สอยแตกต่างกันอยู่แล้ว แต่หากพิจารณารูปแบบขององค์ประกอบทางกายภาพของสวนภายใต้แนวคิดยั่งยืนนั้นไม่สามารถชี้เฉพาะตามขนาดได้ เพราะการออกแบบสวนสาธารณะแบบยั่งยืนขึ้นอยู่กับสภาพบริบท และการใช้งานมากกว่า การใช้องค์ประกอบทางกายภาพภายในสวนให้สอดคล้องกับระบบนิเวศเดิมและไม่เปลี่ยนแปลงในการดูแลรักษา เช่น การใช้พืชพรรณท้องถิ่น การปรับลักษณะของภูมิฐานที่ไม่ซับซ้อน การใช้วัสดุที่ไม่เกิดมลพิษ การออกแบบพื้นที่รับน้ำภายในสวน เป็นต้น การจัดพื้นที่ใช้สอยสำหรับกิจกรรมต่าง ๆ ภายในสวน ผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นว่า ควรคำนึงถึงระดับการใช้งานที่รองรับการใช้งานที่แตกต่างกัน โดยอาจแบ่งพื้นที่ส่วนหนึ่งสำหรับการใช้งานค่อนข้างสูงรองรับกิจกรรม

หลักและอีกส่วนหนึ่งสำหรับพื้นที่ธรรมชาติที่รักษาสภาพเดิมของพื้นที่ไว้ ซึ่งกำหนดการใช้งานไม่สูงมาก นอกจากนี้การออกแบบสวนต้องมีแนวคิดของสวนที่มีเอกลักษณ์สามารถสื่อสารกับผู้ใช้งานได้ในด้านคุณค่าของธรรมชาติและความเป็นมาของพื้นที่ โดยวิธีสื่อความอาจออกมาในรูปแบบป้ายสื่อสารที่มีความน่าสนใจ องค์ประกอบทางกายภาพภายในสวนที่ผสมผสานกับกิจกรรมที่ทำในสวน เป็นต้น

นอกจากนี้กระแสความนิยมในการออกแบบงานภูมิทัศน์อาจต้องคำนึงถึงแนวความคิดแบบยั่งยืนในแวดวงงานสายวิชาชีพในประเทศไทย และทัศนคติของผู้ใช้งานที่มีต่อแนวคิดดังกล่าว ผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นว่า การออกแบบและทัศนคติที่มีต่อแนวความคิดแบบยั่งยืนในงานภูมิทัศน์ยังมีไม่มากและไม่แพร่หลายมากนัก

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลแนวทางในการออกแบบสวนสาธารณะแบบยั่งยืนภายใต้บริบทพื้นที่ว่างเว้นจากการใช้งาน (brownfields) จากกรณีศึกษาต่างประเทศจำนวน 5 แห่ง

ผู้วิจัยได้เลือกกรณีศึกษาสวนสาธารณะแบบยั่งยืนต่างประเทศ จำนวน 5 แห่ง คือ

1. Zhongshan Shipyard Park, China
2. Pargue de tejo e trancao, Portugal
3. Pare de Bercy, France
4. Lewes Canalfront Park Project, USA
5. Emscher Park, Germany

นำมาวิเคราะห์แนวความคิดและแนวทางในการออกแบบสวนสาธารณะแบบยั่งยืนภายใต้บริบทพื้นที่ว่างเว้นจากการใช้งาน ซึ่งสามารถประยุกต์ในการออกแบบสวนสาธารณะแบบยั่งยืนในกรุงเทพมหานคร โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณากรณีศึกษา คือ บริบทพื้นที่เดิมของสวนสาธารณะต้องเป็นพื้นที่ว่างเว้นจากการใช้งาน และมีข้อเสีย ประเด็นเนื้อหาในการวิเคราะห์ประกอบด้วย ขนาด สภาพพื้นที่เดิมและบริบท กิจกรรมหรือพื้นที่ใช้สอย และลักษณะสำคัญในการออกแบบ (ดูรายละเอียดเพิ่มเติมในบทที่ 2)

ตารางที่ 4.27

ผลการวิเคราะห์กรณีศึกษา ทางด้านขนาด สภาพพื้นที่เดิม กิจกรรม และลักษณะสำคัญในการออกแบบ

กรณีศึกษา	ขนาด (ไร่)	สภาพพื้นที่เดิมและ บริบท	กิจกรรม/ โปรแกรม	ลักษณะสำคัญในการออกแบบ
Zhongshan Shipyards Park, China	68	คูต่อเรือเก่า ริมแม่น้ำ Qijiang River	กิจกรรมแบบผ่อน คลาย	-การสงวนรักษา การปรับปรุงและการสร้างสรรค์ใหม่ขององค์ประกอบทางกายภาพภายในสวนที่สื่อถึงความเป็นสถานที่ของสวน -ความสอดคล้องกับบริบท ที่ผ่านการออกแบบทางเดินหลายระดับเพื่อรองรับปรากฏการณ์น้ำขึ้นน้ำลง การขุดร่องน้ำเพื่อป้องกันน้ำท่วม -การค้ำเนินเรื่องสิ่งแวดล้อม โดยการเก็บรักษาต้นไม้ ดิน สิ่งมีชีวิตเดิมภายในพื้นที่ การใช้พืชพรรณท้องถิ่น และการปรับปรุงโครงสร้างเดิมเพื่อมาใช้ในการเรียนรู้ การใช้งานใหม่ และความสวยงาม -ลักษณะโดยรวมของสวนแสดงออกถึง การเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม กระตุ้นการเรียนรู้ ความเป็นประวัติศาสตร์ของพื้นที่ได้อย่างชัดเจน และการสร้างทัศนคติใหม่ทางด้านสุนทรียภาพของผู้ใช้งาน (ความสวยงามที่เกิดจากการใช้หญ้า วัชพืช)

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

กรณีศึกษา	ขนาด (ไร่)	สภาพพื้นที่เดิมและ บริบท	กิจกรรม/ โปรแกรม	ลักษณะสำคัญในการออกแบบ
Pargue de tejo e trancao, Lisbon, Portugal	562	พื้นที่เดิมเป็นโรงงานอุตสาหกรรมที่ไม่มีการใช้งานแล้ว พื้นที่ทิ้งขยะ เครื่องจักรต่าง ๆ โกดังเก็บของ และโรงงานบำบัดน้ำเสีย	สนามกอล์ฟ ขี่ม้า เทนนิส ท่าเรือ ลานเทศกาลพิเศษ ร้านค้า ร้านอาหาร พื้นที่อเนกประสงค์ ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม	-การนำเอาสภาพดิน พื้นที่ชุ่มน้ำ ขยะ ของพื้นที่เดิมกลับมาใช้ใหม่ ผ่านกระบวนการออกแบบในภูมิทัศน์ฐาน (landform) พื้นที่ชุ่มน้ำ (wetland) ไม่ใช่เพื่อประโยชน์ในการพักผ่อนอย่างเดียว แต่รวมถึงเรื่องสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด -ออกแบบการใช้พื้นที่ในรูปแบบใหม่ ๆ โดยมาจากความหลากหลายของกลุ่มคนชนชั้นของคนที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม และความเป็นมาของพื้นที่ผ่านปัจจัยทางการเมืองเศรษฐกิจ สังคม ทำให้การใช้พื้นที่ไม่มีความเฉพาะเจาะจง แล้วแต่บุคคลจะกำหนดการใช้พื้นที่ของตนเอง นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญสิ่งแวดล้อมธรรมชาติผ่านการเรียนรู้ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของผู้ใช้งาน เช่น การเดินเล่นพักผ่อนสามารถเรียนรู้การบำบัดน้ำเสียของพื้นที่ชุ่มน้ำ (wetland) ได้ เป็นต้น -ความสวยงามทางด้านสุนทรียภาพใหม่ ๆ การใช้ภูมิทัศน์ฐาน เส้นโค้งดูเคลื่อนไหว เพื่อสื่อถึงคลื่นน้ำ เป็นต้น

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

กรณีศึกษา	ขนาด (ไร่)	สภาพพื้นที่เดิมและ บริบท	กิจกรรม/ โปรแกรม	ลักษณะสำคัญในการออกแบบ
Pare de Bercy,France	83	คลังเก็บไวท์เก๋า ขนานแม่น้ำ Seine มีThe French National Library อยู่ตรงข้ามพื้นที่ สวน	กิจกรรมแบบผ่อน คลาย ทำสวน (ภายใน the house of gardening) ศูนย์กีฬา	-การซ้อนทับของสิ่งใหม่ กับลักษณะตำแหน่ง ของสิ่งก่อสร้าง ต้นไม้เดิม และ เส้นทางการสัญจรเดิมภายในพื้นที่เดิมได้โดยไม่รบกวนซึ่งกันและกัน ซึ่งกระทำ ดังกล่าวเป็นการสงวนรักษารูปทรงเดิม และสื่อถึงความเป็นมาของพื้นที่ -ความสอดคล้องกับบริบท ที่ผ่านการออกแบบเส้นทางเดิน และการเชื่อมต่อ ภายในสวนที่มีผลจากลักษณะถนนที่ตัดผ่านภายในสวน และลานริมแม่น้ำที่ ออกแบบให้มีการปลูกต้นไม้เพื่อลดปริมาณเสียงจากภายนอก รวมถึงเชื่อมต่อกับ ทางเดินริมแม่น้ำเพื่อเดินไปยังสถานที่ต่าง ๆ แสดงถึงการสร้างความเชื่อมต่อ ต่อระหว่างสวนกับเมือง

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

กรณีศึกษา	ขนาด (ไร่)	สภาพพื้นที่เดิมและ บริบท	กิจกรรม/ โปรแกรม	ลักษณะสำคัญในการออกแบบ
Lewes Canalfront Park Project, DE, USA	ไม่ปรากฏ ข้อมูล	พื้นที่โรงงาน อุตสาหกรรมเก่าซึ่ง ก่อนหน้านี้มีความ สำคัญเกี่ยวกับ ประวัติ ศาสตร์การ เดินเรือ	กิจกรรมแบบผ่อน คลาย กิจกรรมแบบ ออกแรง เช่น เล่น กีฬา วิ่ง ศูนย์ชุมชน ศูนย์ท่องเที่ยว	-ความสอดคล้องกับบริบท ผ่านการออกแบบการเข้าถึงที่เชื่อมต่อกับทางเดิน เท้าภายในเมืองซึ่งถือเป็นลักษณะสังคมของผู้ใช้งานที่อาศัยการเดินเท้าเป็น หลัก -การคำนึงเรื่องสภาพแวดล้อมธรรมชาติ ออกแบบพื้นที่ส่วนหนึ่งไว้เพื่อบำบัดน้ำ ฝน อนุรักษ์พื้นที่ริมคลอง และนำอาคารเก่า และทำเทียบเรือมาปรับปรุงเพื่อ การอนุรักษ์ และ การศึกษาเรียนรู้ความเป็นประวัติศาสตร์ของพื้นที่ -รูปแบบการใช้พื้นที่ต่าง ๆ ลักษณะกิจกรรม ที่เกิดจากการแสดงความคิดเห็น ของคนในเมืองเป็นหลัก

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

กรณีศึกษา	ขนาด (ไร่)	สภาพพื้นที่เดิมและ บริบท	กิจกรรม/ โปรแกรม	ลักษณะสำคัญในการออกแบบ
Emscher Park, Duisburg Nord, Germany	1,264	พื้นที่โรงงานถ่าน หินเก่าในระดับภูมิ ภาค และมีแม่น้ำ The Emscher River ที่ไหลผ่าน และชุมชน ที่อยู่อาศัยใน บริเวณใกล้เคียง	กิจกรรมแบบผ่อน คลายและกิจกรรม แบบออกแรง เช่น ปั่นเขา ขี่จักรยาน ศูนย์นิทรรศการ พิพิธภัณฑ์ ศูนย์ชุม ชน ร้านอาหาร เป็นต้น	-การคำนึงถึงเรื่องสภาพแวดล้อม โดยใช้หลักของ ecology มาผสมผสานในการ ออกแบบ ปรับปรุงสวน เช่น การปลูกพืชพรรณแทน ท่อระบายน้ำเสีย และ ท่อ คอนกรีตที่ถูกย้ายออกไป เพื่อการปรับปรุงสภาพแม่น้ำ The Emscher River และ การใช้พลังงานจากแสงอาทิตย์เพื่อเป็นการลดปริมาณการใช้พลังงานที่สิ้น เปลือง -การปรับปรุงพื้นที่และโครงสร้างกลุ่มโรงงานให้ใช้งานได้ใหม่โดยเปรียบเสมือน อนุสรณ์แห่งยุคอุตสาหกรรม เพื่อให้ประชาชนตระหนักถึงความเสียหายของ ธรรมชาติและระบบนิเวศน์ ที่เกิดจากการเจริญเติบโตของภาวะเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม และการเมืองในอดีต เช่น การปรับเปลี่ยน The Oberhausen Gasometer พื้นที่เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงให้เป็นพื้นที่แสดงนิทรรศการขนาดใหญ่ The Zollverein Colliery ถูกปรับเปลี่ยนการใช้งานให้เป็นพิพิธภัณฑ์ในการผลิต ถ่านหิน รวมถึงการสร้างสรวงศ์องค์ประกอบใหม่เสริมลงไปยังส่วนอาคารเดิมเพื่อ ให้เกิดกิจกรรมใหม่ต่อ ๆ เช่น การสร้างท่อเหล็กขนาดใหญ่ทะลุผนังอาคารเดิม เพื่อเป็นสไลด์สำหรับเด็กตั้ง การติดตั้งแสงสีต่าง ๆ ในอาคารทรงสูง เป็นต้น

ตารางที่ 4.28

ผลสรุปการวิเคราะห์แนวความคิดในการออกแบบและแนวทางออกแบบของกรณีศึกษา

กรณีศึกษา	Zhongshan Shipyard Park, China				Pargue de tejo e trancao, Portugal				Pare de Bercy, France				Lewes Canalfront Park Project, DE				Emscher Park, Germany			
แนวทาง แนวความคิด ในการออกแบบ	การสงวนรักษา	การปรับปรุง การบำบัด	การสร้างโครงสร้างใหม่		การสงวนรักษา	การปรับปรุง การบำบัด	การสร้างโครงสร้างใหม่		การสงวนรักษา	การปรับปรุง การบำบัด	การสร้างโครงสร้างใหม่		การสงวนรักษา	การปรับปรุง การบำบัด	การสร้างโครงสร้างใหม่		การสงวนรักษา	การปรับปรุง การบำบัด	การสร้างโครงสร้างใหม่	
แสดงถึงประวัติศาสตร์ของพื้นที่และส่งเสริมการเรียนรู้ธรรมชาติสอดคล้องกับบริบทโดยรอบ	●								●				●					●		
		●								●				●						
			●				●				●				●					●
การใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและพอเพียง						●										●				●
							●								●					
แสดงภาพลักษณ์ทางสุนทรียภาพแบบใหม่						●												●		
			●				●													

4.4 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามทัศนคติผู้ใช้งานสวนสาธารณะบริเวณพื้นที่โรงงานยาสูบ ในรัศมี 1 กิโลเมตร

ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามทัศนคติผู้ใช้งานสวนสาธารณะบริเวณพื้นที่โรงงานยาสูบในรัศมี 1 กิโลเมตร จำนวน 257 คน ซึ่งส่วนมากเป็นผู้ใช้งานสวนเบญจกิติเพื่อนำผลที่ได้มาประกอบการวิเคราะห์เพื่อหาผลสรุปแนวทางการออกแบบและพัฒนาสวนสาธารณะแบบยั่งยืนในกรุงเทพมหานครและทำการออกแบบสวนสาธารณะแบบยั่งยืนในพื้นที่โรงงานยาสูบ การวิเคราะห์ข้อมูลมีรายละเอียดดังนี้

4.4.1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ใช้งานสวนสาธารณะบริเวณพื้นที่โรงงานยาสูบ

ตารางที่ 4.29

จำนวนและร้อยละที่อยู่อาศัยของผู้ใช้งานสวนสาธารณะบริเวณพื้นที่โรงงานยาสูบ

ที่อยู่อาศัย	จำนวนผู้ตอบ (คน)	ร้อยละ
เขตคลองเตย	138	53.7
เขตวัฒนา	18	7.0
เขตพระโขนง	11	4.3
เขตปทุมวัน	5	1.9
เขตอื่น ๆ	34	32.7
ผู้ที่ไม่ตอบคำถาม	1	0.4
รวมจำนวนคน	257	100.0

จากตารางที่ 4.29 พบว่าผู้ใช้งานสวนสาธารณะบริเวณพื้นที่โรงงานยาสูบทั้งหมด 257 คน มีที่พักอาศัยอยู่ในเขตคลองเตย จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 53.7 รองลงมาคืออยู่ในเขตอื่น ๆ (ซึ่งนอกเหนือจากเขตที่ใกล้เคียงกับเขตคลองเตย) ซึ่งอยู่ในเขตที่ถัดออกไปจากเขตใกล้เคียงของเขตคลองเตย จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 32.7 และเขตวัฒนา จำนวน 18 คนคิดเป็นร้อยละ 7 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.30

จำนวนและร้อยละสถานที่ทำงานของผู้ใช้งานสวนสาธารณะบริเวณพื้นที่โรงงานยาสูบ

สถานที่ทำงาน สถานศึกษา	จำนวนผู้ตอบ (คน)	ร้อยละ
เขตคลองเตย	93	36.2
เขตวัฒนา	15	5.8
เขตพระโขนง	7	2.7
เขตปทุมวัน	14	5.4
เขตอื่น ๆ	93	36.2
ผู้ที่ไม่ตอบคำถาม	35	13.6
รวมจำนวนคน	257	100.0

จากตารางที่ 4.30 ผู้ใช้งานสวนสาธารณะบริเวณพื้นที่โรงงานยาสูบทั้งหมด 257 คน พบว่ามีสถานที่ทำงานอยู่ในเขตคลองเตยและเขตอื่น ๆ (ซึ่งนอกเหนือจากเขตที่ใกล้เคียงกับเขตคลองเตย) จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 36.2 รองลงมาคือเขตวัฒนา จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8 และเขตปทุมวัน จำนวน 14 คนคิดเป็นร้อยละ 5.4 ตามลำดับ (โดยไม่วิเคราะห์จำนวนผู้ที่ไม่ตอบคำถาม)

ตารางที่ 4.31

จำนวนและร้อยละอายุของผู้ใช้งานสวนสาธารณะบริเวณพื้นที่โรงงานยาสูบ

อายุ (ปี)	จำนวนผู้ตอบ (คน)	ร้อยละ
10-20 ปี	43	16.7
21-30 ปี	90	35.0
31-40 ปี	61	23.7
41-60 ปี	46	17.9
มากกว่า 60 ปี	16	6.2
ผู้ที่ไม่ตอบคำถาม	1	0.4
รวมจำนวนคน	257	100.0

จากตารางที่ 4.31 ผู้ใช้งานสวนสาธารณะบริเวณพื้นที่โรงงานยาสูบทั้งหมด 257 คน พบว่าส่วนมากอายุ 21-30 ปี จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 35 รองลงมาคืออายุ 31-40 ปี จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 23.7 และอายุ 41-60 ปี จำนวน 46 คนคิดเป็นร้อยละ 17.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.32

จำนวนและร้อยละอาชีพของผู้ใช้งานสวนสาธารณะบริเวณพื้นที่โรงงานยาสูบ

อาชีพ	จำนวนผู้ตอบ (คน)	ร้อยละ
รับจ้าง	23	8.9
นักเรียน นักศึกษา	58	22.6
รับราชการ รัฐวิสาหกิจ	30	11.7
ค้าขาย ธุรกิจส่วนตัว	38	14.8
บริษัทเอกชน	80	31.1
แม่บ้าน	18	7.0
เกษียณ บำนาญ	10	3.9
รวมจำนวนคน	257	100

จากตารางที่ 4.32 ผู้ใช้งานสวนสาธารณะบริเวณพื้นที่โรงงานยาสูบทั้งหมด 257 คน พบว่าส่วนมากประกอบอาชีพ บริษัทเอกชน จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 31.1 รองลงมาคือนักเรียน นักศึกษา จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 22.6 และค้าขาย ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 38 คนคิดเป็นร้อยละ 14.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.33

จำนวนและร้อยละรายได้ของผู้ใช้งานสวนสาธารณะบริเวณพื้นที่โรงงานยาสูบ

รายได้ (บาท)	จำนวนผู้ตอบ (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 50,000	35	13.6
5,001-10,000	44	17.1
10,001-20,000	65	25.3
20,001-40,000	61	23.7
40,001 ขึ้นไป	49	19.1
ผู้ที่ไม่ตอบคำถาม	3	1.2
รวมจำนวนคน	257	100

จากตารางที่ 4.33 ผู้ใช้งานสวนสาธารณะบริเวณพื้นที่โรงงานยาสูบทั้งหมด 257 คน พบว่าส่วนมากมีรายได้ 10,001-20,000 บาท จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 25.3 รองลงมาคือ 20,001-40,000 บาท จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 23.7 และ 40,001 บาทขึ้นไป จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 19.1 ตามลำดับ

4.4.2 พฤติกรรมและประสบการณ์การใช้สวนสาธารณะโดยทั่วไปของผู้ใช้งานสวนสาธารณะบริเวณพื้นที่โรงงานยาสูบ

ตารางที่ 4.34

จำนวนและร้อยละสวนสาธารณะที่ผู้ใช้งานสวนสาธารณะบริเวณพื้นที่โรงงานยาสูบ
ชอบไปใช้บริการ

สวนสาธารณะที่ชอบไป	จำนวนผู้ตอบ (คน)	ร้อยละ
สวนลุมพินี	28	10.9
สวนจตุจักร	4	1.6
สวนวชิรเบญจทัศ (สวนรถไฟ)	3	1.2
อุทยานเบญจสิริ	27	10.8
สวนเบญจกิติ	180	72.0
สวนสันติภาพ	1	0.4
สวนรมณีนาค	1	0.4
สวนสันติชัยปราการ	4	1.6
อื่น ๆ	1	0.4
ไม่เคยไปสวนสาธารณะ	1	0.4
ผู้ที่ไม่ตอบคำถาม	7	2.7
รวมจำนวนคน	257	100.0

จากตารางที่ 4.34 ผู้ใช้งานสวนสาธารณะบริเวณพื้นที่โรงงานยาสูบทั้งหมด 257 คน พบว่าส่วนมากชอบไปสวนเบญจกิติ จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 72 รองลงมาคือ สวนลุมพินี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 10.9 และ อุทยานเบญจสิริ จำนวน 27 คนคิดเป็นร้อยละ 10.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.35

จำนวนและร้อยละความถี่ของการมาใช้บริการสวนสาธารณะของผู้ใช้งานสวนสาธารณะบริเวณ
พื้นที่โรงงานยาสูบ

ความถี่ของการมาใช้บริการสวนสาธารณะ	จำนวนผู้ตอบ (คน)	ร้อยละ
ครั้งแรก	9	3.5
นาน ๆ ครั้ง	59	23.0
เดือนละ 1-2 ครั้ง	35	13.6
สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง	93	36.2
มาทุกวัน	60	23.3
ผู้ที่ไม่ตอบคำถาม	1	0.4
รวมจำนวนคน	257	100.0

จากตารางที่ 4.35 ผู้ใช้งานสวนสาธารณะบริเวณพื้นที่โรงงานยาสูบทั้งหมด 257 คน พบว่าส่วนมากมาใช้บริการสวนสาธารณะ สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 36.2 รองลงมาคือมาทุกวัน จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3 และ มาใช้บริการนาน ๆ ครั้ง จำนวน 59 คนคิดเป็นร้อยละ 23 ตามลำดับ ดังนั้นอาจสรุปได้ว่าผู้ใช้งานสวนสาธารณะบริเวณพื้นที่โรงงานยาสูบมีประสบการณ์ในการใช้งานสวนสาธารณะค่อนข้างดี

ตารางที่ 4.36

จำนวนและร้อยละช่วงเวลาที่มาใช้บริการสวนสาธารณะของผู้ใช้งานสวนสาธารณะ
บริเวณพื้นที่โรงงานยาสูบ

ช่วงเวลาที่มาใช้บริการสวน	จำนวนผู้ตอบ (คน)	ร้อยละ
5.00-8.00 น.	44	17.1
8.01-11.00 น.	40	15.6
11.01-14.00 น.	19	7.4
14.01-17.00 น.	27	10.5
17.01-20.00 น.	107	41.6
ผู้ที่ไม่ตอบคำถาม	20	7.8
รวมจำนวนคน	257	100.0

จากตารางที่ 4.36 ผู้ใช้งานสวนสาธารณะบริเวณพื้นที่โรงงานยาสูบทั้งหมด 257 คน พบว่าส่วนมากช่วงเวลาที่มาใช้บริการสวนคือ 17.01-20.00 น. จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 41.6 รองลงมาคือเวลา 5.00-8.00 น. จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 17.1 และ เวลา 8.01-11.00 น.จำนวน 40 คนคิดเป็นร้อยละ 15.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.37

จำนวนและร้อยละลักษณะกลุ่มคนในการไปใช้บริการของผู้ใช้งานสวนสาธารณะ
บริเวณพื้นที่โรงงานยาสูบ

ลักษณะกลุ่มคนการไปสวน สาธารณะ	จำนวนผู้ตอบ (คน)	ร้อยละ
ไปคนเดียว	82	31.9
เพื่อน	95	37.0
คนในครอบครัว	75	29.2
ผู้ที่ไม่ตอบคำถาม	5	1.9
รวมจำนวนคน	257	100.0

จากตารางที่ 4.37 ผู้ใช้งานสวนสาธารณะบริเวณพื้นที่โรงงานยาสูบทั้งหมด 257 คน พบว่าลักษณะกลุ่มคนในการไปใช้บริการสวนสาธารณะส่วนมากไปกับเพื่อน จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 37 รองลงมาคือไปคนเดียว จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 31.9 และคนในครอบครัวจำนวน 75 คนคิดเป็นร้อยละ 29.2 ตามลำดับ โดยจำนวนคนของผู้ใช้งานสวนสาธารณะบริเวณพื้นที่โรงงานยาสูบที่ไปกับเพื่อนและคนในครอบครัวแสดงได้ดังนี้

ตารางที่ 4.38

จำนวนและค่าเฉลี่ยจำนวนสมาชิกที่ไปกับผู้ใช้งานสวนที่ไปกับเพื่อนและคนในครอบครัว

	จำนวนผู้ ตอบ (คน)	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน
จำนวนสมาชิกที่ไปกับกลุ่ม ตัวอย่าง	162	1	12	3.20	1.738

จากตารางที่ 4.38 พบว่าผู้ใช้งานสวนสาธารณะบริเวณพื้นที่โรงงานยาสูบที่ไปใช้บริการสวนสาธารณะ โดยส่วนมากไปกับเพื่อนและคนในครอบครัว มีจำนวนประมาณ 4 คน ซึ่งจำนวนคนนี้น้อยที่สุดคือ 1 คน และมากที่สุดคือ 12 คน

ตารางที่ 4.39

จำนวนและค่าเฉลี่ยของกิจกรรมที่ผู้ใช้งานสวนสาธารณะบริเวณพื้นที่โรงงานยาสูบทำภายในสวนสาธารณะ

รายชื่อกิจกรรม	จำนวนผู้ตอบ (คน)	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
นั่งเล่น ชมวิวทิวทัศน์ พบปะพูดคุย อ่านหนังสือ ทำงาน	173	1	5	3.77	1.239
นั่งปิคนิค, รับประทานอาหาร	38	1	5	2.18	1.205
ออกกำลังกายแบบออกแรงน้อย เช่น มวยจีน โยคะ	66	1	5	3.42	1.190
ออกกำลังกายแบบออกแรง เช่น เต้นแอโรบิก สวนสุขภาพ	47	1	5	3.00	1.198
วิ่งรอบสนาม เดินออกกำลังกาย	205	1	5	4.60	0.744
ขี่จักรยาน	120	1	5	3.63	0.996
เล่นกีฬาแบบสังสรรค์ไม่เป็นทางการ เช่น ตีเบดมินตัน เตะบอลแบบเล่น ๆ เป็นต้น	39	1	5	2.72	0.999
เล่นกีฬาเป็นกลุ่ม เช่น ฟุตบอล ตระกร้อ บาสเกตบอล	13	1	5	3.00	1.683
ทำกิจกรรมในศูนย์นันทนาการ สโมสร ภายในสวนสาธารณะ	10	1	3	1.80	0.789
มาทำกิจกรรมเนื่องในงานกิจกรรมพิเศษที่ทางสวนจัด	22	1	4	2.50	1.012
มาทำกิจกรรมอื่นๆ	6	1	4	2.50	1.378

จากตารางที่ 4.39 พบว่าส่วนมากผู้ใช้งานสวนสาธารณะบริเวณพื้นที่โรงงานยาสูบ ชอบทำกิจกรรม คือ วิ่งรอบสนาม เดินออกกำลังกาย ซึ่งมีจำนวนคนที่เลือก 205 คน (จากทั้งหมด 257 คน) โดยมีระดับคะแนนที่ทำกิจกรรมนั้น ๆ เฉลี่ย 4.60 ซึ่งระดับคะแนนที่ทำกิจกรรมนั้นน้อยที่สุด คือ 5 และน้อยน้อยที่สุดคือ 1 รองลงมาคือ กิจกรรมนั่งเล่น ชมวิวทิวทัศน์ พบปะพูดคุย อ่านหนังสือ ทำงาน มีจำนวนคนที่เลือก 173 คน (จากทั้งหมด 257 คน) โดยมีระดับคะแนนเฉลี่ย 3.77 ระดับคะแนนที่ทำกิจกรรมนั้นน้อยที่สุดคือ 5 และน้อยน้อยที่สุดคือ 1 และกิจกรรมขี่จักรยาน มีจำนวนคนที่เลือก 120 คน โดยมีระดับคะแนนเฉลี่ย 3.63 ซึ่งมีระดับคะแนนที่ทำกิจกรรมนั้นน้อยที่สุดคือ 5 และน้อยน้อยที่สุดคือ 1 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.40

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมที่ผู้ใช้งานสวนสาธารณะบริเวณพื้นที่โรงงานยาสูบทำ ภายในสวนกับลักษณะกลุ่มคนที่ไปสวนสาธารณะด้วย

ลักษณะกิจกรรม	ลักษณะกลุ่มคนในการไปสวนสาธารณะ				chi-square	ระดับนัยสำคัญ
	ไปคนเดียว	เพื่อน	คนในครอบครัว	รวม		
	จำนวนคน(%)	จำนวนคน(%)	จำนวนคน(%)	จำนวนคน(%)		
นั่งเล่น ชมวิวทิวทัศน์					23.978*	0.000
เลือก	38(15.1)	75(29.8)	56(22.2)	169(67.1)		
ไม่เลือก	44(17.5)	20(7.9)	19(7.5)	83(32.9)		
วิ่ง เดินออกกำลังกาย					6.464*	0.039
เลือก	72(28.6)	69(27.4)	61(24.2)	202(80.2)		
ไม่เลือก	10(4)	26(10.3)	14(5.6)	50(19.8)		
เล่นกีฬาแบบสังสรรค์					6.365*	0.041
เลือก	7(2.8)	13(5.2)	17(6.7)	37(14.7)		
ไม่เลือก	75(29.8)	82(32.5)	58(23.0)	215(85.3)		

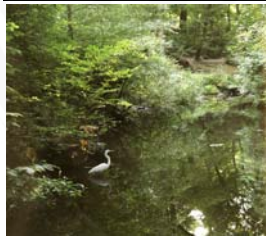
* หมายถึง ระดับนัยสำคัญมีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีความเชื่อมั่นที่ระดับ 95 %

จากตารางที่ 4.40 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมที่ผู้ใช้งานสวนสาธารณะ บริเวณพื้นที่โรงงานยาสูบทำภายในสวนสาธารณะ (ในที่นี้เลือกเพียง 3 กิจกรรม) กับลักษณะกลุ่ม คนที่ไปสวนสาธารณะด้วย ด้วยการใช้สถิติทดสอบแบบไคสแควร์ พบว่า กิจกรรมทำภายในสวน มีความสัมพันธ์กับลักษณะกลุ่มคนที่ไปสวนสาธารณะอย่างมีนัยสำคัญน้อยกว่า 0.05 กล่าวคือ กิจกรรมวิ่งเดินออกกำลังกายเป็นกิจกรรมที่ผู้ไปคนเดียวเลือกทำเป็นกิจกรรมหลัก และกิจกรรมนั่งเล่น พักผ่อน ชมวิวทิวทัศน์เป็นกิจกรรมที่ผู้ไปกับเพื่อนมักเลือกทำเป็นกิจกรรมหลัก ตามด้วยกิจกรรมวิ่ง เดินออกกำลังกายและเล่นกีฬาแบบสมัครเล่นเป็นกิจกรรมรอง

4.4.3 ทัศนคติที่มีต่อแนวคิดสวนสาธารณะภายใต้แนวคิดแบบยั่งยืนทางด้านลักษณะกายภาพและความคิดเห็นในการมีส่วนร่วมของประชาชนของผู้ใช้งานสวนสาธารณะบริเวณพื้นที่โรงงานยาสูบ

ตารางที่ 4.41

จำนวนและร้อยละความคิดเห็นผู้ใช้งานสวนสาธารณะบริเวณพื้นที่โรงงานยาสูบที่มีต่อ
ภาพลักษณ์ของสวนสาธารณะ

ภาพประกอบ	ภาพลักษณ์ของสวนสาธารณะ	จำนวนผู้ตอบ (คน)	ร้อยละ
	ลักษณะธรรมชาติ มีต้นไม้สูง ลำธาร บึงน้ำ มีความเป็นธรรม ชาติมากที่สุด โดยครอบคลุม พื้นที่ทั้งหมดของสวน	67	26.1
	ลักษณะธรรมชาติเป็นส่วนหนึ่ง ของพื้นที่สวน และอีกส่วนหนึ่ง มีพื้นที่สำหรับทำกิจกรรมออก กำลังกายของสวนสาธารณะ	181	70.4
	สวนร่วมสมัย มีการจัดวางพืช พรรณและองค์ประกอบอื่น ๆ ที่ แปลกตาเหมือนงานศิลปะ	7	2.7
	ผู้ที่ไม่ตอบคำถาม	3	1.2
	รวม	257	100.0

จากตารางที่ 4.41 ผู้ใช้งานสวนสาธารณะบริเวณพื้นที่โรงงานยาสูบทั้งหมด 257 คน พบว่าส่วนมากผู้ใช้งานสวนสาธารณะพึงพอใจต่อภาพลักษณ์ของสวนสาธารณะที่มีลักษณะธรรมชาติเป็นส่วนหนึ่งของพื้นที่สวน และอีกส่วนหนึ่งมีพื้นที่สำหรับทำกิจกรรมออกกำลังกายของสวนสาธารณะโดยทั่วไป จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 70.4 รองลงมาคือลักษณะธรรมชาติ กล่าวคือ มีต้นไม้สูง ลำธาร บึงน้ำ มีความเป็นธรรมชาติมากที่สุด โดยครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมดของสวน จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 26.1 และสวนร่วมสมัย ที่มีการจัดวางพืชพรรณและองค์ประกอบอื่น ๆ ที่แปลกตาเหมือนงานศิลปะจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.42

จำนวนและค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้ใช้งานสวนสาธารณะบริเวณพื้นที่โรงงานยาสูบที่มีต่อลักษณะองค์ประกอบย่อยของสวนสาธารณะ

ภาพประกอบ	ลักษณะองค์ประกอบย่อย	จำนวนผู้ตอบ (คน)	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	ใช้พืชพรรณของท้องถิ่นโดยไม่ต้องตัดแต่งมาก	254	1	5	3.91	0.867
	ลานกิจกรรมเอนกประสงค์โดยปรับระดับดิน	255	1	5	4.05	0.809
	ใช้วัสดุธรรมชาติหรือเลียนแบบธรรมชาติมาปูพื้นหรือตกแต่ง	254	1	5	3.84	0.857
	นำอาคารหรือโครงสร้างเก่าภายในสวนมาปรับปรุงใช้งาน	254	1	5	3.17	1.112

จากตารางที่ 4.42 พบว่าผู้ใช้งานสวนสาธารณะบริเวณพื้นที่โรงงานยาสูบพึงพอใจต่อลักษณะองค์ประกอบย่อย คือการสร้างลานกิจกรรมเอนกประสงค์จากการปรับระดับดิน มีจำนวน 255 คน โดยมีระดับคะแนนความพึงพอใจเฉลี่ย 4.05 ซึ่งคะแนนความพึงพอใจมากที่สุดคือ 5 และคะแนนน้อยที่สุดคือ 1 รองลงมาคือ การใช้พืชพรรณของท้องถิ่นโดยไม่ต้องตัดแต่งมาก มีจำนวน 254 คน โดยมีระดับคะแนนความพึงพอใจเฉลี่ย 3.77 ซึ่งคะแนนความพึงพอใจมากที่สุดคือ 5 และคะแนนความพึงพอใจน้อยที่สุดคือ 1 ความพึงพอใจต่อการใช้วัสดุธรรมชาติ หรือเลียนแบบธรรมชาติมาปูพื้นหรือตกแต่งมีจำนวน 254 คน โดยมีระดับคะแนนความพึงพอใจเฉลี่ย 3.84 ซึ่งคะแนนความพึงพอใจมากที่สุดคือ 5 และคะแนนความพึงพอใจน้อยที่สุดคือ 1 และความพึงพอใจต่อการนำอาคารหรือโครงสร้างเก่าภายในสวนมาปรับปรุงใช้งานใหม่ มีจำนวน 254 คน โดยมีระดับคะแนนความพึงพอใจเฉลี่ย 3.17 ซึ่งคะแนนความพึงพอใจมากที่สุดคือ 5 และคะแนนความพึงพอใจน้อยที่สุดคือ 1 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.43

จำนวนและร้อยละความคิดเห็นของผู้ใช้งานสวนสาธารณะบริเวณพื้นที่โรงงานยาสูบที่มีต่อการให้ความรู้ในเรื่องธรรมชาติแก่ผู้มาใช้บริการสวนสาธารณะ

ความคิดเห็น	จำนวนผู้ตอบ (คน)	ร้อยละ
เห็นด้วย	249	96.9
ไม่เห็นด้วย	5	1.9
ผู้ที่ไม่ตอบคำถาม	3	1.2
รวมจำนวนคน	257	100.0

จากตารางที่ 4.43 ผู้ใช้งานสวนสาธารณะบริเวณพื้นที่โรงงานยาสูบทั้งหมด 257 คน พบว่าความคิดเห็นที่มีต่อการให้ความรู้ในเรื่องธรรมชาติแก่ผู้มาใช้บริการสวนสาธารณะ ซึ่งส่วนมากเห็นด้วย จำนวน 249 คน คิดเป็นร้อยละ 96.9 และไม่เห็นด้วย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.44

จำนวนและร้อยละความคิดเห็นของผู้ใช้งานสวนสาธารณะบริเวณพื้นที่โรงงานยาสูบที่มีต่อการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ การออกแบบรวมถึงการพัฒนาสวนสาธารณะ

ความคิดเห็น	จำนวนผู้ตอบ (คน)	ร้อยละ
เห็นด้วย	215	83.7
ไม่เห็นด้วย	39	15.2
ผู้ที่ไม่ตอบคำถาม	3	1.2
รวมจำนวนคน	257	100.0

จากตารางที่ 4.44 ผู้ใช้งานสวนสาธารณะบริเวณพื้นที่โรงงานยาสูบทั้งหมด 257 คน พบว่าความคิดเห็นที่มีต่อการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ การออกแบบ รวมถึงการพัฒนาสวนสาธารณะ ซึ่งส่วนมากเห็นด้วย จำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 83.7 และไม่เห็นด้วย จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 15.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.45

จำนวนและร้อยละความคิดเห็นของผู้ใช้งานสวนสาธารณะบริเวณพื้นที่โรงงานยาสูบที่มีต่อการจัดให้มีเวทีแสดงความคิดเห็นของประชาชนในความต้องการสวนสาธารณะ

ความคิดเห็น	จำนวนผู้ตอบ (คน)	ร้อยละ
เข้าร่วม	170	66.1
ไม่เข้าร่วม	87	33.9
รวมจำนวนคน	257	100.0

จากตารางที่ 4.45 ผู้ใช้งานสวนสาธารณะบริเวณพื้นที่โรงงานยาสูบทั้งหมด 257 คน พบว่าความคิดเห็นที่มีต่อการจัดให้มีเวทีแสดงความคิดเห็นของประชาชนในความต้องการสวนสาธารณะ ซึ่งส่วนมากเห็นด้วย จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 66.1 และไม่เห็นด้วย จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 33.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.46

จำนวนและร้อยละความคิดเห็นของผู้ใช้งานสวนสาธารณะบริเวณพื้นที่โรงงานยาสูบที่มีต่อรูปแบบหน่วยงานที่รับผิดชอบสวนสาธารณะ

รูปแบบหน่วยงานที่รับผิดชอบสวนสาธารณะ	จำนวนผู้ตอบ (คน)	ร้อยละ
กรุงเทพมหานคร	60	23.3
ประชาชนในท้องถิ่น	9	3.5
เป็นกรรมาการร่วมกันระหว่างกรุงเทพมหานครกับประชาชนในท้องถิ่น	169	65.8
องค์กรพิเศษ	17	6.6
ผู้ที่ไม่ตอบคำถาม	2	1.6
รวมจำนวนคน	257	100.0

จากตารางที่ 4.46 ผู้ใช้งานสวนสาธารณะบริเวณพื้นที่โรงงานยาสูบทั้งหมด 257 คน พบว่าส่วนมากความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบหน่วยงานที่รับผิดชอบสวนสาธารณะ คือ การเป็นกรรมาการร่วมกันระหว่างกรุงเทพมหานครกับประชาชนในท้องถิ่น จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 65.8 รองลงมาคือ หน่วยงานกรุงเทพมหานคร จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3 และองค์กรพิเศษ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 6.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.47

จำนวนและร้อยละลักษณะการมีส่วนร่วมในการพัฒนาสวนสาธารณะของผู้ใช้งานสวนสาธารณะบริเวณพื้นที่โรงงานยาสูบในปัจจุบัน

ลักษณะการมีส่วนร่วม	จำนวนผู้ตอบ (คน)	ร้อยละ
บริจาคทุนทรัพย์หรือสิ่งของให้แก่สวนสาธารณะ	13	5.1
แสดงความคิดเห็นข้อเสนอแนะต่อเจ้าหน้าที่สวนสาธารณะ	125	49.4
เป็นอาสาสมัคร ในการดูแลรักษาสวนสาธารณะ	-	-
ไม่มีส่วนร่วม	115	45.5
ผู้ที่ไม่ตอบคำถาม	4	1.6
รวมจำนวนคน	257	100.0

จากตารางที่ 4.47 ผู้ใช้งานสวนสาธารณะบริเวณพื้นที่โรงงานยาสูบทั้งหมด 257 คน พบว่าส่วนมากลักษณะการมีส่วนร่วมในการพัฒนาสวนสาธารณะของกลุ่มตัวอย่าง คือ การแสดงความคิดเห็นข้อเสนอแนะต่อเจ้าหน้าที่สวนสาธารณะ จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 49.4 รองลงมาคือ ไม่มีส่วนร่วมในการพัฒนาสวนสาธารณะ จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 45.5 และการมีส่วนร่วมโดยการบริจาคทุนทรัพย์หรือสิ่งของให้แก่สวนสาธารณะ จำนวน 13 คนคิดเป็นร้อยละ 5.1 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.48

จำนวนและร้อยละวิธีในการมีส่วนร่วมที่ผู้ใช้งานสวนสาธารณะบริเวณพื้นที่โรงงานยาสูบเห็นควรด้วย

วิธีในการมีส่วนร่วมที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วย	จำนวนผู้ตอบ (คน)	ร้อยละ
การร่วมแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการสวนสาธารณะ	226	87.9
เป็นอาสาสมัครในการดูแลสวนสาธารณะ	15	5.8
บริจาคทุนทรัพย์	29	11.3
การร่วมเป็นกรรมการบริหารงานร่วมกับหน่วยงานของรัฐ	11	4.3
ช่วยประชาสัมพันธ์ข่าวสารกิจกรรมภายในสวนสาธารณะ	61	23.7

จากตารางที่ 4.48 ผู้ใช้งานสวนสาธารณะบริเวณพื้นที่โรงงานยาสูบทั้งหมด 257 คน พบว่าส่วนมากวิธีในการมีส่วนร่วมที่ควรด้วย คือ การร่วมแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการสวนสาธารณะ จำนวน 226 คน คิดเป็นร้อยละ 87.9 รองลงมาคือช่วยประชาสัมพันธ์ข่าวสารกิจกรรมภายใน จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 23.7 และบริจาคทุนทรัพย์ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 11.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.49

จำนวนและร้อยละความคิดเห็นในการเก็บเงินเพื่อบำรุงรักษาสวนสาธารณะ

ความคิดเห็นในการเก็บเงินเพื่อบำรุงรักษาสวนสาธารณะ	จำนวนผู้ตอบ (คน)	ร้อยละ
เห็นด้วย	101	39.3
ไม่เห็นด้วย	156	60.7
รวมจำนวนคน	257	100.0

จากตารางที่ 4.49 ผู้ใช้งานสวนสาธารณะบริเวณพื้นที่โรงงานยาสูบทั้งหมด 257 คน พบว่าความคิดเห็นในการเก็บเงินเพื่อบำรุงรักษาสวนสาธารณะ ซึ่งส่วนมากไม่เห็นด้วยในการเก็บเงิน จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 60.7 และเห็นด้วย จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 39.3 ตามลำดับ โดยมีจุดประสงค์ในการเก็บเงินดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.50

จำนวนและร้อยละจุดประสงค์ในการเก็บเงินเพื่อบำรุงรักษาสวนสาธารณะ

จุดประสงค์ในการเก็บเงิน	จำนวนผู้ตอบ (คน)	ร้อยละ
เพื่อนำมาดูแลรักษาสวนสาธารณะให้สะอาด สวยงาม ร่มรื่น อยู่เสมอ	62	61.38
จัดการสันทนาการเพื่อสุขภาพ เช่น การสอนรำมวยจีน การสอนเต้นแอโรบิก	13	12.87
จัดกิจกรรมพิเศษ หมุนเวียนทุกอาทิตย์ เช่น ดนตรีในสวน ธรรมชาติในสวน	16	15.84
อื่น ๆ	1	0.99
ผู้ที่ไม่ตอบคำถาม	9	8.91
รวมจำนวนคน	101	100.0

ผู้ใช้งานสวนสาธารณะบริเวณพื้นที่โรงงานยาสูบที่เห็นด้วยกับการเก็บเงินในการใช้บริการสวนสาธารณะ ในจำนวน 101 คน (จากตารางที่ 4.49) จากตารางที่ 4.50 พบว่าส่วนมากกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในการนำเงินเพื่อนำมาดูแลรักษาสวนสาธารณะให้สะอาด สวยงาม ร่มรื่น อยู่เสมอ จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 61.38 รองลงมาคือ จัดกิจกรรมพิเศษ หมุนเวียนทุกอาทิตย์ เช่น ดนตรีในสวน ธรรมะในสวน จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 15.84 ตามลำดับ และจัดการสอนกิจกรรมเพื่อสุขภาพ เช่น การสอนรำมวยจีน การสอนเต้นแอโรบิก จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 12.87 ตามลำดับ

4.4.4 ทัศนคติต่อการไปใช้สวนสาธารณะที่พัฒนาจากพื้นที่โรงงานยาสูบของผู้ใช้งานสวนสาธารณะบริเวณพื้นที่โรงงานยาสูบ

ตารางที่ 4.51

จำนวนและร้อยละความคิดเห็นต่อการพัฒนาพื้นที่โรงงานยาสูบให้เป็นสวนสาธารณะของผู้ใช้งานสวนสาธารณะบริเวณพื้นที่โรงงานยาสูบ

ความคิดเห็นต่อการพัฒนาพื้นที่โรงงานยาสูบให้เป็นสวนสาธารณะ	จำนวนผู้ตอบ (คน)	ร้อยละ
เห็นด้วย	203	79.0
ไม่เห็นด้วย	53	20.6
ผู้ที่ไม่ตอบคำถาม	1	0.4
รวมจำนวนคน	257	100.0

จากตารางที่ 4.51 ผู้ใช้งานสวนสาธารณะบริเวณพื้นที่โรงงานยาสูบทั้งหมด 257 คน พบว่าความคิดเห็นต่อการพัฒนาพื้นที่โรงงานยาสูบให้เป็นสวนสาธารณะ ซึ่งส่วนมากเห็นด้วย จำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 79 และไม่เห็นด้วย จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 20.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.52

จำนวนและร้อยละความต้องการพื้นที่กิจกรรมภายในสวนสาธารณะของผู้ใช้งานสวนสาธารณะ
หากมีการพัฒนาพื้นที่โรงงานยาสูบ

พื้นที่ใช้สอย	จำนวนผู้ตอบ (คน)	ร้อยละ
สนามหญ้า พื้นที่นั่งร่มเงา	178	69.3
บึงน้ำ	67	26.1
ลานออกกำลังกาย	134	52.1
สวนสุขภาพ	125	48.6
สนามเด็กเล่น	67	26.1
ทางวิ่ง เดิน	111	43.2
ทางขี่จักรยาน	68	26.5
สนามบาสเก็ตบอล	58	22.6
สนามตะกร้อ	30	11.7
สนามฟุตบอล	38	14.8
ลานกีฬาผาดโผน	45	17.5
เวทีจัดกิจกรรม	79	30.7
ที่จอดรถ	61	23.7
ร้านอาหารและเครื่องดื่ม	76	29.6
ศูนย์กีฬา ฟิตเนส	109	42.4
สโมสร ศูนย์ชุมชน	65	25.3
อื่น ๆ	24	9.3

จากตารางที่ 4.52 พบว่าส่วนมากผู้ใช้งานสวนสาธารณะบริเวณพื้นที่โรงงานยาสูบต้องการสนามหญ้า พื้นที่นั่งร่มเงามากที่สุด ซึ่งมีจำนวนคนที่เลือก 178 คน (จากทั้งหมด 257 คน) รองลงมาคือ ลานออกกำลังกาย จำนวนคนที่เลือก 134 คน คิดเป็นร้อยละ 52.1 สวนสุขภาพ จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 48.6 ทางวิ่ง เดิน จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 43.2 และศูนย์กีฬา ฟิตเนส จำนวน 109 คิดเป็นร้อยละ 42.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.53

จำนวนและร้อยละความคิดเห็นของผู้ใช้งานสวนสาธารณะบริเวณพื้นที่โรงงานยาสูบที่มีต่อ
ลักษณะศูนย์จัดแสดงถาวรเพื่อการเรียนรู้ธรรมชาติและประวัติศาสตร์ของพื้นที่โรงงานยาสูบ

ลักษณะศูนย์จัดแสดงถาวรเพื่อการเรียนรู้ธรรมชาติและประวัติศาสตร์ของพื้นที่โรงงานยาสูบ	จำนวนผู้ตอบ (คน)	ร้อยละ
อาคารภายในสวนสาธารณะจุดเดียว	103	40.1
พื้นที่กลางแจ้ง	102	39.7
สถานีให้ความรู้กระจายตัวหลาย ๆ จุดภายในสวนสาธารณะ	70	27.2
อื่น ๆ	6	2.3

จากตารางที่ 4.53 พบว่าส่วนมากผู้ใช้งานสวนสาธารณะบริเวณพื้นที่โรงงานยาสูบต้องการให้ลักษณะศูนย์จัดแสดงถาวรเพื่อการเรียนรู้ธรรมชาติและประวัติศาสตร์ของพื้นที่โรงงานยาสูบเป็นอาคารภายในสวนสาธารณะจุดเดียว ซึ่งมีจำนวนคนที่เลือก 103 คน (จากทั้งหมด 257 คน) คิดเป็นร้อยละ 40.1 รองลงมาคือ เป็นพื้นที่กลางแจ้ง มีจำนวนคนที่เลือก 102 คน คิดเป็นร้อยละ 39.7 และเป็นสถานีให้ความรู้กระจายตัวหลาย ๆ จุดภายในสวนสาธารณะ จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 27.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.54

จำนวนและร้อยละลักษณะกิจกรรมพิเศษภายในสวนสาธารณะที่ผู้ใช้งานสวนสาธารณะบริเวณพื้นที่โรงงานยาสูบต้องการหากมีการพัฒนาพื้นที่โรงงานยาสูบ

กิจกรรมพิเศษ	จำนวนผู้ตอบ (คน)	ร้อยละ
ธรรมชาติในสวน	85	33.5
ศึกษาธรรมชาติ ดูนก	100	38.9
ดนตรีในสวน	159	61.9
จัดนิทรรศการศิลปะกลางแจ้ง	105	40.9
ตรวจสุขภาพ	126	49.0
อื่น ๆ	12	4.7

จากตารางที่ 4.54 พบว่าส่วนมากผู้ใช้งานสวนสาธารณะบริเวณพื้นที่โรงงานยาสูบ ต้องการให้เกิดกิจกรรมพิเศษในการนันทนาการ เช่น ดนตรีในสวน ซึ่งมีจำนวนคนที่เลือก 159 คน (จากทั้งหมด 257 คน) คิดเป็นร้อยละ 61.9 รองลงมาคือ กิจกรรมตรวจสุขภาพ มีจำนวนคนที่เลือก 126 คน คิดเป็นร้อยละ 49 และการจัดนิทรรศการศิลปะกลางแจ้ง จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 40.9 ตามลำดับ

